

Kıbrıs'ta SOSYALİST GERÇEK

Siyasi Gazete

Aralık 2004, Yıl 8 Sayı: 135 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

KSP'LİLER 1. KONGRE'DE HAYKIRDI; Kıbrıs Sosyalist Partisi, EMEĞİN, BARIŞIN PARTİSİDİR!

 KSP 1. Olağan Kongresi
Coşku ve Kararlılıkla
Gerçekleşti!

 KSP, Kıbrıs halkının bağımsızlık ve
emek mücadelesine yeni bir soluk
getirdi!

 KSP, 1926'da Kurulan Kıbrıs
Komünist Partisi'nin Tarihsel
Mirasçısı Olduğunu
Kongresinde Karar Altına Aldı!

 KSP, 1. Olağan Kongresinde Tüm
Barış Yanlısı Örgütleri
Emperyalizme Karşı Birleşik
Cepheye Çağırdı!

**SOSYALİST
GENÇLİK EKİ
GAZETENİZİN
ORTASINDADIR**

Başyazı

"BİZ FARKLI KUMAŞTANIZ"

Hayatın her alanına dair,
hayatın kendisine dair fark
üretmek sosyalistlerin işidir.
Bu fark; "uysal, uyumlu"
kölelerle, boyunduruğu
reddedenler arasındaki
farktır.

Coğrafyamızda bu farkı
görsünde gururla taşıyan
Kıbrıs Sosyalist Partisi'dir.

Devamı Sayfa 2'de

ÇAĞ-SEN Başkanı
Ertan İçemen ile,
adadaki son
gelişmeler ve
sendikal mücadele
hakkında bir
söyleşi yaptık.

Sayfa 5'de

Ukrayna'da ki Olayların Kökeni

Sayfa 11'de

Neler Oluyor Neler?

Londra Mektubu

Ahmet Önal

Sayfa 3'te

Nazlıca

Nazlı Şahin

Sayfa 4'te

Parka

Ziya Çelik

Sayfa 6'da

Görüş

Ali Yaçınay

Sayfa 10'da

Kavgamız

Yusuf Alkım

Sayfa 11'de

Ortak vatan yaratmak, ortak mücadeleden geçer!

Cumhuriyetçi Türk Partisi 19. Olağan Kongre'si 27 Kasım günü gerçekleştirildi.

Kuzey'deki parti ve sendikaların yanında Türkiye'den ve Güney Kıbrıs'tan da katılımcıların bulunduğu kongrede Kıbrıs Sosyalist Partisi de Siyasi Büro Sekreteri Mehmet Süleymanoğlu tarafından temsil edildi.

Mehmet Süleymanoğlu kongreye sunduğu mesajda "Kuzey Kıbrıs'ta kısa bir süre içinde kaçınılmaz görünen erken seçim, kendi kendimizi yönetme ve barışa ulaşmak için önemli bir mücadele süreci olarak kullanılabilir. Bunun yolu ortak vatan için ortak örgütlenme ve ortak mücadeledir. Bu mücadelenin kuzey bacağı bu seçim sürecinde oluşturabilmeliyiz. Bunu başarmak demek ülkemizde gerçek barışa giden kapıyı açmak demektir. Sn. Denktaş ve temsil ettiği siyasal zihniyetin bu coğrafyada kalıcı bir yenilgiye uğratılması, hepimizin ortak çabası ve ortak hareketi ile mümkündür. Yaşadığımız bir dizi acı tecrübe bizlere "hedefte birlik, mücadelede birlik" anlayışına dört elle sarılmamızı haykırmaktadır. Halkımızın bu süreçte bizlerden, sizlerden, tüm barış güçlerinden isteği budur." Dedi.

Süleymanoğlu'nun mesajının

tümü aşağıdadır:

Sayın Divan Kurulu, Değerli CTP'liler, Saygıdeğer Konuklar,

19. Olağan Kongrenizde partimize, sizlere düşüncelerimizi aktarma olanağı verdiğiniz için

Kıbrıs Sosyalist Partisi adına sizlere teşekkürlerimi sunarım.

Ülkemizin ve halkımızın ortak vatan yaratma mücadelesi tüm engellemelere rağmen yarım asırdır sürmektedir. Bu mücadelede işbirlikçilerin sürdürdüğü milliyetçilik ve uluslararası

emperyalistlerin müdahaleleri Kıbrıs Halkı'na çok bedeller ödetmiştir.

Bugün içinden geçtiğimiz süreç, Ortak vatan yaratmak için, ülke çapında ortak örgütlenme ve ortak mücadelenin gerekliliğini zorunlu kılmaktadır. Emperyalistlerin ve sözde anavatanların, garantörlükleri Kıbrıslılara kan, gözyaşı ve göçten başka bir sonuç vermemiştir. Emperyalistler, kendi çıkarları gereği Kıbrıs Halkı'nın yararına bir çözümü yaratma imkanına sahip olamazlar. Halkların yararına çözüm emperyalizmin doğasına aykırıdır.

Halkımız ortak vatan yaratma hedefine, emperyalizme karşı anti-emperyalist birleşik bir cephe

yaratarak ancak ulaşabilir. Bu hedef, tüm barış güçlerinin ortak hedefi olduğu zaman, doğru yolda hedefimize ortak bir cepheyle yürüme şansını yakalayacağız.

Değerli dostlar,

Kuzey Kıbrıs'ta kısa bir süre içinde kaçınılmaz görünen erken seçim, kendi kendimizi yönetme ve barışa ulaşmak için önemli bir mücadele süreci olarak kullanılabilir. Bunun yolu ortak vatan için ortak örgütlenme ve ortak mücadeledir. Bu mücadelenin kuzey bacağı bu seçim sürecinde oluşturabilmeliyiz. Bunu başarmak demek ülkemizde gerçek barışa giden kapıyı açmak demektir. Sn. Denktaş ve temsil ettiği siyasal zihniyetin bu coğrafyada kalıcı bir yenilgiye uğratılması, hepimizin ortak çabası ve ortak hareketi ile mümkündür. Yaşadığımız bir dizi acı tecrübe bizlere "hedefte birlik, mücadelede birlik" anlayışına dört elle sarılmamızı haykırmaktadır. Halkımızın bu süreçte bizlerden, sizlerden, tüm barış güçlerinden isteği budur.

Değerli dostlar,

CTP'nin bu süreçte gerçekleştirmekte olduğu 19. olağan kongresi bu yönde atılacak önemli bir adım olması temennisi ile kongrenizi Kıbrıs Sosyalist Partisi adına saygıyla selamlarım.

Başyazı

"BİZ FARKLI KUMAŞTANIZ"

Hayatın her alanına dair, hayatın kendisine dair fark üretmek sosyalistlerin işidir. Bu fark, "uysal, uyumlu" kölelerle, boyunduruğu reddedenler arasındaki farktır.

Coğrafyamızda bu farkı göğsünde gururla taşıyan Kıbrıs Sosyalist Partisi'dir.

Parti'nin 1. Olağan Kongresi'nde bu fark belirgin bir şekilde ortaya kondu.

Ülkemizi emperyalizmin, sözde anavatanların boyunduruğundan kurtarmak ve Kıbrıs halkının birleşik ortak vatanı yapmak temel amaçtır. Bu amaca ulaşmak için, açık politika izlemek, tüm yabancı güçlere, garantörlüklere karşı olmak gerekir. Bu fark Kıbrıs Sosyalist Partisi'nde anlam bulmaktadır.

Emperyalizme, sözde anavatanlara yaslanarak çözüm üreteceğini söyleyen siyasetler halkı aldatmaktadır.

Halk, bu temel farkı savunan KSP'yi diğerlerinden ayırmaya başlamıştır. Halkın gücü ve kararlılığı, KSP'nin örgütlü gücü ile eninde sonunda birleşerek zafere yürüyecektir.

Siyasette popülizm ve milliyetçilik üzerinden başarı elde etmek isteyenler, bu düzeni, bu statükoyu değiştiremezler. Kumaşa dikkatli bakıldığında, kumaş ellendiğinde fark ortaya çıkacaktır.

Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk Siyasi Partiler Ledra Palace'ta Toplandı

Kıbrıslı Rum ve Türk siyasi partilerin rutin aylık toplantıları 22/11/2004 tarihinde Ledra Palace'ta gerçekleşti. Slovak elçisinin koordinatörlüğü altında gerçekleşen toplantının başkanlığını Çevre ve Ekoloji Hareketi yaptı. Çevre ve Ekoloji Hareketi'nin sunduğu "Çözümünden sonra Kıbrıs'ta sürdürülebilir kalkınma" başlıklı ekonomik kalkınma önerisi ile çevre sorunlarının ilişkisi tartışıldı. Toplantıya katılan KSP temsilcisi, çözüme gelmeden önce yapılacak çok işin olduğunu ve şimdi de ele alınması gerektiğini, vurgulayarak 4 somut öneri sundu.

Öneriler:

- 1-) Mayınların temizlenmesini tüm partilerin desteklemesi
- 2-) Lefke CMC maden atıklarının temizlenmesi için ortak hareket başlatılması
- 3-) Her iki taraftaki askeri manevra ve atış talimlerinin durdurulması
- 4-) Yeraltı sularının kirlenmesini ve tuzlanmasını önlemek için ortak yönetim

Partiler platformu sadece mayınların temizlenmesi önerisinin sonuç bildirgesine girmesini kabul ederek bu konunun takip edilmesi için bir komite kurulmasını kararlaştırdı. İki toplumlu parti toplantılarında ilk kez somut bir konu etrafında tartışmalar yürütülmüş ve sonuca ulaşılmış oldu. Bilindiği gibi ara bölgedeki mayınların temizlenmesine geçtiğimiz hafta başlanmış, ancak çalışmalara TC Kolordusu katılmadığı için sadece 1974'te RMMO'nun döşediği mayınların temizlenmesi işlemi yürütülmeye başlanmıştı..

TİYATRO EKİM

ZENGİN MUTFAĞI

Yazan: Vasif Öngören

TİYATRO EKİM "ZENGİN MUTFAĞI" İLE YENİDEN SAHNEDE

Tiyatro EKİM 9, 12, 14, 19 Aralık tarihlerinde Arabahmet Kültürevi'nde hafta içleri saat 20:00, hafta sonları saat 19:00'da Zengin Mutfakı adlı iki perdelik komedi oyunuyla sahne alıyor. 1970'li yılların Türkiye'sinde geçen oyun, verdiği mesajlar açısından da evrensel bir nitelik taşıyor. Tüm halkımız davetlidir.

TİYATRO EKİM

Neler oluyor neler?

Proleterya var mı yok mu?

KSP dışındaki solcular Kıbrıs'ta proletarya yok diye tutturlardı.

İnşaat işlerini (ve diğer işleri) herhalde bu küçük burjuva baylar mı yapmakta?

Güneye geçip çalışanlar da mı bunlar?

Ama Kıbrıs'la kısıtlı kalabilir mi bu güzelim 'proletarya yok' teorisi? Kalamaz tabii ki!

Bizim üstadların üstadı
Bilgelerin bilgisi
İnternette doğru meta olmayan
mal satıcısı

Nazım Beratlı yoldaşımız
Türkiye'de de proletarya olmadığını ilan etti.

(bak. 15.11.04. Yeni Düzen!)

Yahu Beratlı

Sen bir

Erçakıca iki

Ferdi de üç.

Üç silahşörleri oynuyorsunuz herhalde.

Hepsi de bir??

İlker Kılıç kardeşimiz "hepsi de aynı" diyenlere kızmış!

Haklı!

Çeşitli partiler arasındaki farkları görememek çok zararlı bir tavrıdır.

CTP, BKP, BDH, TKP, YKP (ve de KSP) ile tüm diğer sağcı partiler arasında hiçbir fark görmemek fazla aptalca bir tavrıdır.

İyi ama tüm solcuların böylesi bir yaklaşım güttüğünü iddia eden İlker yoldaş KSP hakkında hiç mi bir şey bilmez??

İlker gardaşımız bu konuda hak-sızdır.

Niye?

Bu "hepsi bir" diyenler, kendileri de Kıbrıs Sorunu'na burjuvaların, emperyalistlerin çözüm bulmasını talep edip duran bireyler ve partilerdir. Tıpkı İlker ve partisi CTP gibi.

Yani ve haklı olarak, bizim sol partilerimizin hepsi de birbirlerinin aynıdır. Esasta aynıdırlar. Hepsi de burjuvaziden ve dünya emperyalist sisteminden çözüm beklerler. O da olmaza duaya yatarlar.

İşin aslında sağ partiler de aynı siyaseti benimserler ve bu nedenle solcularımızla esasta aynıdırlar. Onların bu alandaki farkı esasa özgü değildir. Onların farkı beklentileri olan çözüm türündedir. Ve tabii ki bu fark önemlidir, ama esasta bir fark değildir.

İşte İlker gardaşımız partilerimiz arasındaki farkları ele alayım derken görünüşteki farkları öne çıkarmış, esastaki aynılıkları ise görememiştir. Halbuki siyasette, her şeyde olduğu gibi, son tahlilde karar verici faktör ele alınan konunun esasında yatar.

Onu, eşası görünüşten ayırt edemeyenler siyaset biliminde fena tökezler.

Yaşasın KKTC!

Cenk gardaşımız da, 15 Kasım'da memur maaşlarının TC tarafından ödendiğini, kurulan ve var olan ülkenin (yani KKTC) TC'ye şu anda

bağımlı olduğu gibi, AB'ye geçiş döneminde de bağımlı olacağını ilan etti. Daha doğrusu, var olanı hepimize tekrarladı.

"Bu Memleket Bizim" deyip de palavrayla iştigal etmenin alemi yok demeye getiriyor Cenk. Bağımlıyız bağımlı! Ve de bağımlı olmak zorundayız! CTP'lilere bunun ne kadar gerçekçi bir tespit olduğu kavrattılıyor yani!

Var olan durum budur Cenk. Bu ülke ve bu halk, bu var olan durumu yok etmeden bağımsız olamaz ve işin gerçeği olarak kendi bağımsız ekonomisini kuramaz. Ama bu ekonominin kurulamayacağı işin gerçeği değildir. Var olanın gerçekliği emperyalizmden bağımsız ekonomimizin kurulmasının şart ve kaçınılmaz olduğudur. Şart olanın elde edilmesi gereklidir. Gerekli olan gerçek haline gelir.

Cenk "yaşasın KKTC" açıklamasıyla da kalmıyor. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin işgal edildiğini, ama Kuzey Kıbrıs'ın işgal edilmediğini ileri sürüyor. İkide bir sokaklara çıkan tanklar işgal havası veriyormuş. Tanklar ikide bir dışarılarda boy göstermesin diyor.

Gözden ırak, gönülden de ırak mantığıyla, Cenk ve başkaları görmezse eğer, tanklar yok oluyor. demek ki? İlahi Cenk. "Ancak ve ancak

benim gördüğüm şeyler vardır" diyenlerin idealist mantığının bu kadar güzel örneğiyle hiç karşılaşmamıştık!

Tanklar üslerden çıkmasın, göze görün-

mesin, işgal de olmaz! CTP ve Yeni Düzen fena dağıttı! Demedik mi biz size sizin o program sizi fena edecek, Erçakıca (ve bugünlerde Beratlı) sizi çok fena edecek diye! Bunlarla birlikte iş yapan Ferdi yetmedi, bir de sen çıktın başımıza!

AB'ye de üs!

Biz demedik mi şu AB aşıklarına: İngiliz üssü ve askerleri, TC üssü ve askerleri, Yunanistan üssü ve askerleri yetmedi, bir de AB üssü ve askerlerini başımıza saracaksınız, vazgeçin bu AB üyeliği talebinden diye!

AB 13 tane 'acil müdahale birliği' oluşturacaktı. AKEL'li yoldaşlarımızın da katılımıyla KC hükümeti 'Kıbrıs askeri yönden, iki bölük, Andreas Papandreu hava üssü ve Limasol limanı ile katkıda bulunacak. Sivil savunma yönüne Kıbrıs'tan 62 kişi katılacak' kararı

almış.

Bu baylar 'NATO, barış için ortaklık' programına da katılmak istemişlerdi. TC buna izin vermedi.

Vay bizim anti-NATO AKEL'imiz ve de CTP'miz!

Alın kararları alın. Zaten NATO'yu kontrol eden ABD ve İngiltere'nin, TC ve Yunanistan'ı da yanına alarak kontrol ettiği, askeri olarak kullandığı ülkemizi tam ve kesin olarak onların ve Avrupalı yandaşlarının (veya rakiplerinin) askeri üssü olarak tutun. Dahası çok üs verin onlara!

Elinizden geleni ardınıza koymayın. Bu memleketi NATO ve AB'nin, onların yedek gücü olarak TC ve Yunanistan'ın askeri üssü haline getiren herkesten hesap sorulur bir gün elbet!

Bu memlekette katil, barbar ve gaddar emperyalistlere karşı savaşmaya hazır yurtseverler de örgütlenir bir gün elbet!

Irak'ta öyle, Kıbrıs'ta ve İsrail'de böyle

Irak Geçici Anayasası'nın 58'inci maddesi 'Saddam Hüseyin döneminde evlerinden olan Iraklılar'ın geri dönmelerinin sağlanmasını ve kendilerine tazminat ödenmesini öngörüyor'

Bunu haber eden de Hürriyet!

Bu Amerikalılar da bir alem değil mi! Bunu Irak'ta da uygulayacakları yok ya, hiç değilse yazıya dök-müşler. Ya Kıbrıs ve İsrail? Oralarda olmaz! Can havliyle kaçan Araplar İsrail'e geri

gelemez! Geçtim İsrail'e geri gelmekten, Gazze ve Batı Şeria'da bile topraklarına sahip çıkamaz. Kıbrıs'ta da Rumlar ve Türkler için aynen. İki bölgeci olacaktı ülke ya! Ama Irak başka! "Karıştır ve yönet" dönemindeler de!

Fabian Hamilton ne demiş?

Britanya Avam Kamarası Dışişleri Komitesi'nin bir üyesi olan Fabian Hamilton Kıbrıs'la bağıntılı olarak "AB'ye üye bir ülkenin toprakları üzerinde işgal kuvvetleri bulunduran bir ülkenin (Türkiye'nin) AB'ye üye olması tasavvur edilemez" demiş!

İngiltere niye AB üyesi o zaman??

Ay pardon, İngiliz üsleri işgal değil ki? 1960 Anlaşmasına göre İngiliz Kraliçesi'nin has be has toprağı!

Şu 'Britanya Avam Kamarası Dışişleri Komitesi' kadar hipokrat, sahtekar ve emperyalist bir kuruluş

zor bulunur hakikaten!

'Türk işgal askerlerini NATO, AB ya da başka bir askeri kuvvetle değiştirilmesi konusunu' da gündeme getirmişler! Getirin getirin. KC ve KKTC, TC ve Yunanistan'la birlikte onu da yaparsınız bir ara. Kıbrıslılar olarak biz izin verirken tabii! Gel gelelim bizim önerimiz sizin Kıbrıs'tan defolup gitme konusunu gündeminize almanızdır. Biz onu gündeme aldır-makta kararlıyız! Duydunuz değil mi İnsanlık Düşmanı Komite üyeleri?

Cenk'in akli

Eğitim Bakanı yanıt vereceğim diye en fazla birkaç yüz kişiye ulaşan gazetelere BRT vb. üzerinden yanıt verip tüm ülkeye duyurmuş olayı. Cenk akıl veriyor. Sus be adam, yanıt vereceğim diye herkese duyurdun heriflerin görüşlerini. Ve şöyle bitiriyor:

İşte bu nedenle önemli, yanıt hakkı kadar yanıt akli!

Bu akıl KSP'ye karşı bolca kullanılan bir akıldır. Cenk ve yoldaşlarına (Afrikacılara da) bunu kimin öğrettiğini gayet iyi biliriz biz. Ne yöntemler vardır bu akılda. Rakibini devre dışı tutmak için ne yöntemler.

Ama bu akıl, "kendi hatalarına karşı vurdumduymaz olanların sonu felakettir" aklının önüne geçtiğinde, onun bir burjuva akli olduğu fena sırtır Cenk. Yanıt aklını kullan bakalım!

Ayhan Hikmet ve Ahmet Gürkan'ı anıyoruz

Yeni çıkan tarih kitabında Ayhan Hikmet ve Ahmet Gürkan'a da yer verildi.

Cumhuriyet'in son sayısı 23 Nisan 1962'de çıktı.

Ayhan Hikmet ve Ahmet Gürkan 23 Nisan'ı 24 Nisan'a bağlayan gece katledildiler...

Bu fırsatla, CTP'li yoldaşları ve tarih kitabı yazarlarını bu noktada kutluyoruz.

Katiller biliniyor!

Mardin'de Katliam

Mardin'in Kızıltepe İlçesi'nde 12 yaşındaki Uğur ve babası Ahmet Kaymaz'ın evlerinin önünde asker ve polisler tarafından öldürüldüğü haberi büyük bir dehşet yarattı.

Bu katliam, Türkiye'de devlet güçlerinin ve de onlar tarafından örgütlenen ölüm tugaylarının katillik faaliyetleri tekrardan devreye girmeye başladığına işaret ediyor.

Lanetliyoruz!

Londra Mektubu

A. ONAL

Yeni Mağusa Hastanesi Ölçütü

Mağusa bölgesi uzun yıllar yeni bir hastane bekleyip durdu. Eski koalisyonlardaki Sağlık Bakanları Mağusa'ya yeni bir hastane gerekli olduğunu söylediler durdular, ancak bu konuda bir milim yol almadılar. Ne kadar ilginçtir ki CTP hükümete geldikten sonra Mağusa'ya Yeni Devlet Hastanesi Kazandırma Derneği adında bir dernek kuruldu. Bu derneğin başını başından beri Mağusa'da sadık bir CTP taraftarı çekmeye başladı.

Çalışmalar yapıldı ve "aniden" "TC Yardım Heyeti"nden bir teklif geldi. Bu teklif ne idi?

Bir ay zarfında projesi TC'de yapılan ve büyük olasılıkla da ihalesi de TC'de yapılacak olan hastanenin inşaatı için Meclis'ten yasa geçirildiği takdirde hastane için finansman sağlanacak. Ama ne zaman? Bu teklife Rauf Denktaş, CTP'li Sağlık Bakanı Hüseyin Celal ve Mağusa Belediyesi anında destek verdi. Hatta CTP'li Sağlık Bakanı TC "Yardım Heyeti"nin böyle bir girişimde bulunmasına katkıda bulundu.

Peki Bu teklife muhalefet nereden geldi?

Kıbrıs Türk Mimar ve Mühendisler Odası Birliği'nden (KTMMOB)...

Neden?

Uzun yıllardır Kıbrıs'ta sağlam ve planlı inşaatlar yapılması için bir dizi

çalışmalar yürüten KTMMOB, Kıbrıs'taki Mimar ve Mühendislerin toplumun sorunlarına aktif katılmaları ile bir dizi düzenlemeleri devreye koydu. Bu düzenlemeler sayesinde ülkede inşaatların kaliteli yapılması sağlandı. KTMMOB sadece bununla da kalmadı. Aynı zamanda Kıbrıs'ta barış için aktif rol alarak Kıbrıs'ta güneydeki meslektaşları ile beraber bir dizi ortak mesleki sempozyumlar da düzenledi.

Kıbrıs'ta kalitesiz inşaatlar elbette vardır. KTMMOB kurallarına uymayan kalitesiz inşaatlar ya devlet tarafından yapıldı ya da son dönemde devletin göz yumduğu son inşaatlardır. Son yapılan Devlet Sosyal Konutları inşaatların ne kadar kalitesiz olduğunu kendi gözünüzle gördüğünüzde inanacaksınız. O konutlarda yaşayanlara bir sorun bakalım konutlar ne durumda... Bir dokunsanız on tane "ah" duyacaksınız. Buna ek olarak, yakın geçmişte de KTMMOB son dönemde denetimsiz yapılan inşaatlarla ilgili kaygılarını halkla paylaştı.

Yeni Mağusa Hastanesi'ni mazeret olarak gösteren ve KTMMOB'ni "günah keçisi" göstermeye çalışan "TC Yardım Heyeti" ve Mağusa'ya Yeni Devlet Hastanesi Kazandırma Derneği aktif üyelerine bir baktığınızda ilginç bir tablo ile karşı karşıya kalırsınız. Aktif

üyeler ya sadık CTP, BDH ve TKP taraftarı ya da "barış yanlısı".

İyi de Kıbrıs'ta barış isteyen bu "barış yanlıları" TC'nin pençesinden kurtulmak istemiyorlar mı?

Mağusa'ya Yeni Devlet Hastanesi Kazandırma Derneği aktif üyeleri ile özel olarak konuştuğunuzda TC'nin Kıbrıs'ın iç işlerine karışmalarından şikayetçi olduklarından söz edecekler... Durum bu ise "TC Yardım Heyeti"nin bu teklifini neden havada kaptılar?

Bu iki noktada ele alınmalı.

Birincisi, TC Yardım Heyeti yeni Mağusa Hastanesi'ni bahane göstererek Kıbrıs'ta bir dizi büyük inşaatlarda ne üdüğü belirsiz TC müteahitleri için yeni bir kapı açmayı hedefliyor. Bu yeni inşaatlar arasında Girne ve Mağusa sahillerindeki şantiye alanlarına TC müteahitlerini de sokmak istiyor, özellikle de turistik otellerin inşaatı için... Dahası, olası bir anlaşmada TC müteahitlerinin yeni yerleşim bölgelerinin ihalelerini kapmak için olanak sağlamak. Bu konu daha önce sürekli olarak gündeme gelmesine karşın Kıbrıs'ta bir türlü taraf bulmadı. Ancak TC ve "Yardım Heyeti" yeni Mağusa Hastanesi'ni mazeret göstererek bu konuda "başarı" elde etmek istemektedir.

İkinci olarak, BDH, TKP ve CTP gibi

barış yanlısı partilerin seçim arifesinde TC ile "çatışmama" gayretleri nedeniyle "Bu Memleket Bizdir Biz Yöneteceğiz" şiarını terk ederek bu konuda hiç ama hiç ses çıkarmamalarıdır. Bunun da ötesinde CTP'li Sağlık Bakanı ve CTP'li Mağusa Belediyesi buna açıktan destek vererek bu duruşlarında Kıbrıs halkının çıkarından yana değil de TC'nin çıkarlarından yana olduklarını gösteriyorlar. Eğer bu "barış yanlısı" partiler gerçekten Kıbrıs halkının çıkarlarını savunuyorlarsa o zaman yeni Mağusa Hastanesi konusunu seçim manifestolarına koysunlar. Desinler ki "Biz yeni Mağusa Hastanesinin projesini Kıbrıs'ta hazırlayacağız ve eğer AB veya TC gerçekten Kıbrıs halkını seviyorsa, Mağusa'da bir hatane için katkı koyma niyetinde ise Kıbrıs'ta yapılacak bu proje için gerekli finansmanı sağlasın". Kişileri, siyasi partileri ve devletleri lafları ile değil, pratikte yaptıkları işle sınavının zammı çoktan geldi bile...

O zaman hep beraber göreceğiz kimin ne kadar samimi ve iyi niyetli olduğunu...

TC "Yardım Heyeti" veya AB mi yoksa "barış yanlısı" siyasi partiler mi?

CMC ZEHİR SAÇMAYA DEVAM EDİYOR

Lefke'deki terkedilmiş Amerikan CMC şirketinin zehirli atıkları, zehir saçmaya devam ediyor.

CMC'nin vukuatları bir değil, bin değil...

Zehirli atıklar, yeraltı sularına karışıyor. Yediğimiz, içtiğimiz zehir deposu haline geliyor.

O bölgede ölümlerin büyük çoğunluğu-

nun kanser olmasının nedenlerinin başında CMC'nin zehirleri geliyor.

Ve tüm bunlar kamuoyuna yansımaları rağmen önlem alınmamakta, bu facianın önüne geçilmemekte ısrar ediliyor.

Neden acaba?

Herhalde bu sorunun çözümü de Kıbrıs sorununun çözümüne bağlı kılındı.

Belli mi olur, sorun çözülürse de, belki o bölgedeki yıkık altyapının tamiri ile yeniden bir şirket madeni işletmeye başlar...

Bu işler belli mi olur...

Değil mi sağlık ile çevre bakanları???

BANKALAR BAHANE DOLAR ŞAHANE

Yapılan incelemelere göre, Amerika Irak'ta giriştiği savaş nedeniyle her geçen gün ekonomisinde açık veriyor. Kapitalist sistemde ekonomi açıkları, bütçe açıkları olağandır. Savaşlar da bunun hızlandırıcısı olabilir. Kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez!

İşin ilginç yanı, dolara yapılan yatırım, elde dolar tutulması, Amerikan ekonomik açığının kapatılmasına katkıda bulunuyor.

Çeşitli ülkelerde büyük miktarda dolar bulunması nedeniyle doların değer kaybetmesi onlara kayıplar veriyor. Ancak diğer yandan Amerikan bütçesinin de açık vermesini azaltıyor.

Diğer yandan ABD emperyalistleriyle rekabette olan ülkeler Japonya, Çin gibi, doların değer kaybetmesi karşısında mal satışı rekabetinde eski avantajını koruyamaz duruma geliyor. ABD'de üretilen ya da dolar bazında satılan malların fiyatı kendi para birimine oranla daha da düşüyor ve kendi mallarını satmada zorluklar yaşanıyor. Bu bağlamda Japon Merkez Bankası ve bankaları bilinçli olarak yüklü miktarda dolar satın alıyorlar.

Yine yapılan istatistiklere göre Amerika'nın Irak savaşında yaptığı "masraf" ile yılda 80 milyon çocuğun sağlık masrafı karşılanabiliyor. Gel gelelim yılda 40 milyon kişi açlıktan ve hastalıktan hayatlarını kaybediyor.

İstatistikler artırılabilir...

İnsanlık düşmanlarının kirli çıkarları için milyonlarca insanı öldürmesi, ölüme terk etmesi, basit hastalıkların pençesine itmesi, emperyalizmin katil yüzünü bizlere bir kez daha göstermektedir.

Gözlerden gizlenmeye çalışılan bir nokta da; bu rezillerin ekonomilerine, siyasi iktidarlarına karşı işbirlikçilerin serdiği kırmızı halılar!

İşçinin Günlüğü

Serkan Yavaşoğulları

-I-

İngiltere'de otobüs şoförü olarak işe başlayalı bir yıl geçti. Gördüklerim ve yaşadıklarım, sadece yolcular ile ilişkilerim değil de işveren, diğer işçiler ve de en çok kayda değer olanı sendika yönetimi, işçilerin sendikaya bakışı, sendika yönetim kurulunun işçilere bakışı ile ilgilidir.

Bu gruplar arası ilişkileri paylaşma ihtiyacı sadece içimi boşaltmak değil, bunun yanı sıra yoldaşları bilgilendirmek ve tecrübelerimi (yediğim kazıkları) aktarmak, gelişmiş, demokratik, çağdaş ülkelerde işçilerin çalışma koşullarını kişisel bir yorumla vermektir.

Bu tecrübeleri aktarırken tamamı ile kişisel bir yaklaşım takınmayı doğru buldum. Bunun nedeni her gün ve de bazen haftalık gelişmeleri günlük olarak tutmamdır, öyle aktaracağım. Yorumlarım da bunlara bağlı olacak.

Son olarak bu yöntemin sizlerin de öğrenme, yorumlayabilme, eleştirme, hatalı yaklaşımlarımın düzeltilebilme imkanını geliştireceğini, bana çalışma ortamında bilgi ve destek katkısı olacağını umut ederim.

2 Kasım 04: Garaj İşletme ve Hizmetler sorumlusu ile bir yılın tamamlanması ardından son denetleme görüşmesi. Dosyam boş. Bir yılı kazasız belasız atlattım, daimi sözleşme kabul gördü ve maaşım saat başına 0.50 sterlin arttı (yaşadık!).

3 Kasım 04: TA 145 (Bu numara otobüsün şahsi numarası), saat 09.34. Otobüsü garajdan çıkartacağım. Çalıştırdım, düzenledim, herşey hazır. Yola koyuldum, başlangıç noktası Thamesmead Şehir merkezi, oraya hizmet dışı, varınca hizmete girecem. Yarı yola gelmeden geri

dönmek zorunda kaldım. Otobüsün ikincil freni 'retarder' denilen mekanik fonksiyonu çalışmamakta. Makinistlere ve denetleme görevlilerine bildirdim. Gelen tepki "n'olmuş yani, bu sadece ikincil bir fren ve otobüsü hizmet dışı kılmaz" mış. Arkadaşlara anlatmaya çalıştım, bana şirket tarafından verilen eğitim ve de sendika temsilcisinin talimatları bu türde arızalı otobüslerin hizmete girmemesi gerektiği... Denetimci arkasını döndü (gözünü yumdu) makinist de sinir gösterisinde bulunarak, kısık sesle "işlemek istemezsan gelme" dedi.

İlk etapta bu tavrı anlayamadım. Niye sinirlendi, niye arızalı olmasına rağmen bu otobüsün hizmette kalmasını istiyor bu adamlar. Yedek otobüs mü yok? Ne de olsa eğitim sırasında "bu işin acelesi yok, her şey yavaş yavaş yapılmalı" talimatı verilmişti. Bu adamlar beni yola çıkarmak için niye acele ediyorlar, oyalandık sonra kanları kaynıyor?

Araştırmalar ve de tecrübeli hocalarla konuştuktan sonra çıktı ortaya. Makinistler maaşları yanı sıra hizmette tuttıkları otobüs başına ikramiye almakta. Peki Denetimciler? Onlar da her mili tamamlayan otobüs başına ikramiye alıyorlar... Yani işveren Belediyeden her rotada tamamladığı mil başına toplu para almaktadır. Bu toplu paradan kârlarını aldıktan sonra geriye kalanları Denetimciler, sonra Makinistler en son da Şoförler arasında paylaşıyorlar.

Bu konuda ne yapabilirim? Aldığım en mantıklı ve de belki en doğru bilgi bu sorunları sendika yönetimine taşımak. Taşımam taşımamaya da netice... Sendika sözcümüzden "bir daha olursa söyle onlara bana telefon etsinler ben onlara anlatırım" tepkisini aldım.

Bu herhalde yeterli olsa gerek, ne de olsa sendika arkamda...

Devam edecek...

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...**İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR**

Güney' deki ve Kuzey' deki
işçi sendikaları neredesiniz?

Artık yolunuzu bulma
zamanı gelmedi mi?

Hükümette olan ve programında sosyalist olduğunu söyleyen Cumhuriyetçi
Türk Partisi, sosyalizmi inşa etmek için işçilere ihtiyacı olduğunu unuttu galiba!
O nedenledir ki bu partide aktif olarak çalışan geçler güneyde çalışan işçi
sayısını bilmemektedirler. Ve ülkede işçi olmadığını savunmaktadırlar!

Bize burjuvaların değil,
halkın ve ezilenlerin
çıkarmı savunan bir
hükümet lazımdır!

İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR * İŞÇİ SORUYOR**ÇAĞ-SEN Başkanı Ertaç İçemen ile, adadaki son gelişmeler ve sendikal mücadele hakkında bir söyleşi yaptık.**

Hazırlayan: Canan ONURER

KSG: Ülkemizdeki son gelişmeler hakkındaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Ertaç İçemen: Son süreci değerlendirebilmek için, elbette ki Kıbrıs Sorunu'nu baştan aşağı irdelemek lazım. Çünkü hiçbir olay kendiliğinden gelişmemiştir. Birbirleriyle ve dünyayla bağıntılıdır. Sadece buradaki lokal siyasi olaylara bakarak bugüne ilgili değerlendirme yapmak da yanlıştır, sadece bugünkü gelişen pratik olayların kendiliğinden geliştiğini söylemek de yanlıştır. Kıbrıs Sorunu'na neden olan tüm geçmiş olayları incelemek lazım. Dönüp bunu dünya çapında irdeleyebilmek lazım. Tabii ki Kıbrıs, çok klasik bir deyimle bugünkü Orta Doğu politikalarının merkezinde olan bir ülke olduğu için dünyanın da karıştığı, etkili olduğu bir sorun haline geldi. Kıbrıs sorununun çözümü de yine sanırım bizim söz sahibi olmamız ve tüm dünyaya bu sesimizi yükseltmemizle şekillenecektir. Aksi taktirde Kıbrıs Türkü için negatif gelişme dışında pozitif bir gelişme olmayacaktır. Varolan durum da Türkiye'yi etkileyecektir. Yani, ayakları yere basan bir değerlendirme yapacak olursak, bugün en yaygın şekilde Amerikan emperyalizminin Ortadoğu'daki girişimleri, Kıbrıs'ta da kendisini bu şekilde göstermektedir. Elbette ki onların manipülasyonu Kıbrıs Sorunu bu hali almıştır. Onların bu büyük gücüyle de pasifize olmamak gerekiyor. Tabii ki bu bizim pasif tavrımızdan dolayı onlar bu derece rahat manipüle etmişlerdir. Kıbrıs sorununun esas kaynağı emperyalist ülkelerdir. Ama çözümü emperyalist ülkelerde değildir. Onlar Kıbrıs Sorunu'nu çözemeyeceklerdir. Kıbrıs Sorunu'nu çözecek olan Kıbrıs halkı olacaktır. Bugün gelinen nokta buralardan kaynaklanıyorsa ve onun etkisiyle Türkiye-Yunanistan sorunu veya İngiltere sorunu gibi görünmesine rağmen, Kıbrıs Sorunu bugün çıkmaz değil, emperyalist ülkelerin çözdüğü bir konudur. Onlar aslında şu an bu konuyu kendilerine göre halletmişlerdir, çözmüşlerdir. Önemli olan bizim irademizin yansımalarıdır. Onların bu çözümüne karşı bizim beklentilerimizin yansımalarıdır. Bir çözüm bizim aleyhimize bir çözümdür. Bugüne kadar da ne yazık ki böyle devam etti. Herkesin söylediği birşeydir bu ama doğrudur, herkes birşeyler kazanmıştır, kaybeden Kıbrıs Türk Halkı'dır. Geldiğimiz nokta budur. Henüz daha, kendimizi ifade edebilecek ciddi bir mücadele içine giremedik. Bunun eksikliklerini ortaya koymak lazım. Kuzey'deki çıkmazlarımızın başlıca nedeni, halkın iradesinin yansımaması, halk adına başkalarının kendi çıkarlarını ön plana

getirerek konuşmaya çalışması ve halkın çıkarlarını eliyle bir kenara itip kendi çıkarları doğrultusunda karar vermesidir. Bu çıkmaz örgütsüzlüğü mü getirmeli? Hayır. Doğru örgütlenme olmalı. Yani, Kuzey'de Kıbrıs Türk Halkı doğru bir örgütlenme ve doğru bir hedef seçerse, bu mücadelede yerini alacaktır. Bu mücadele de hiç küçümsenmesin, Kıbrıs üzerine yapılan birçok kurguyu değiştirecektir. Yani, Kıbrıs Türk Halkı'nın çıkarlarını ön plana çıkaracağız. Bunu yapmadık. Bu gidişat devam etti. Neler olacaktır, çok basit. Bugün başımıza gelenlerden çok daha büyük bir patlama, dünya kamuoyu tarafından tanınmama, kendi insanımızın yok oluş süreci gündeme geliyor. Şu anda da bir yok oluş sürecindeyiz. Gerek bu adada yaşayan Kıbrıslılar'ın asimilasyona uğraması, gerekse birçoğunun göç etmesi, bu yok oluşun bir yansımasıdır. Bunun önüne geçebilecek mücadele, elbette ki demokrasi talebini, barış talebini de anlayacaktır. Şu anda bunlara yakın olabilecek bir çözüm, bizim hedefimiz olmalı ve demokrasinin oluşabilmesine bir araç olarak biz yine "ortak vatanı" görüyoruz. Bu haliyle parçalanmış, militarize olmuş bir Kıbrıs, ne barışa, ne de demokrasiye götürür. Şu anda olmadığı gibi...

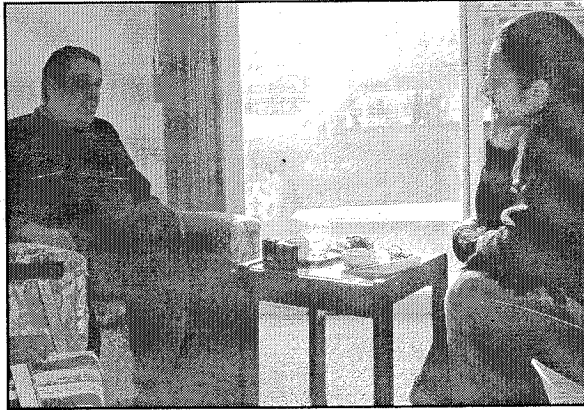
Erken seçim bence bu hedefleri koyduktan sonra faydalı olabilir. Yani benim hedefim hala barış ve demokrasiyken ve buradaki parlâmentonun ses duyurmak için bile bir işe yaradığını görmüşken, bu partiyi denemişken, bunlar için mücadele etmenin yolunun da seçim olmadığı çıkıyor ortaya. Seçimin, halkı daha da böleceğine, demokrat güçleri böleceğine inanıyorum. Bu suni gündemle boşa kürek çektiyecekler. Varolan enerjiyi boşa harcayacaklar. Bunun yerine seçimleri şu an gündemine almamakla beraber, seçimde ne yapılması gerektiğini de bu ana politikalar üzerinden değerlendirmenin doğru olacağına inanıyorum. Ama ana hedeflerimize ne yararı olacaktır bunların, düşünmek gerekiyor.

Seçimler konusunda yapılan tüm propaganda, varolan statik durumun devam etmesine yönelik resimler çiziyor. Halbuki halkın talebi statükonun kırılmasıydı. Statükonun kırılması ya da yara alabilmesi için ne yapabilirim de seçim-

lerde ne yaparım konusunu alıp gündeme taşıyabilirsin ama seçim ana politika haline gelmemeli, seçim bir araç olmalı. Ama dediğim gibi nasıl bir araç olacağı konusunda bir tartışma sürecine girilmeli. Siyasette yer alan partileri tek tek eleştirmeyi ya da ele almayı ben gereksiz buluyorum. Bir noktada aynı yere hizmet ediyorlar gibi geliyor bana. Renkleri ne olursa olsun. İdeolojik farkı olan sadece bir parti var. O da KSP. İdeolojik ayrılığı vardır ve bu anlamda diğerlerinden bir farkı olduğuna inanıyorum. İşçi sınıfını temsil ettiğine inanıyorum.

KSG: Karpaz bölgesindeki işten çıkarılmalarla ilgili yaşanan olayları biraz anlatır mısınız?

Ertaç İçemen: Karpaz Meslek Lisesi'nde laboratuvar niteliği taşıyan uygulamalı turizm oteli var. Bu otelde, döner sermayenin ödediği 6 çalışan var.

Bu çalışanlar sonuçta Eğitim Bakanlığı'na bağlı bir döner sermaye kurumudur, özel değildir. Yani zincirlemeye vurursanız, bakanlık, bakanlık altındadır. Teknik okullar

şubesi ve ona bağlı olan Karpaz Meslek Lisesi'nin döner sermayesi. Burada çalışanların her nedense hiçbir özlük hakları verilmemiş. Asgari ücretle çalışmışlar. 5 yıl çalışanları var. 5 yıl sonunda tek kuruş artış almadıkları gibi, özlük haklarını da kazanamamışlar. Düzensiz çalışma saatleri var. Ek mesai-leri ödenmemiş. Hepsini bir tarafa, ihtiyat sandıkları da ödenmemiş. Neredeyse bu döner sermaye oluşturuldu oluşturulalı bu ihtiyat sandıkları ödenmemiş. Bu anlamda, çalışanlar ÇAĞ-SEN'de bu haklarını talep edebilmek için örgütlenir. ÇAĞ-SEN'in de çalışanlarla beraber ilk talep ettiği, ihtiyat sandığı haklarıdır. Yasayla emredilmiş bir parayı Eğitim Bakanlığı bir noktada reddetti. Ama bunu da açık bir şekilde reddetmiyor. Bugüne kadarki paraların yatırılmadığını bilmediğini söylüyor. Okul müdürüyse bu konuda hiçbir zaman yatırım yapmaya-çağını, çünkü döner sermayenin zarar edeceğini iddia ediyor. ÇAĞ-SEN devreye girdikten sonra Eğitim Bakanlığı durumu fark ediyor. Okul müdür de bunu taksitle yatırılabileceğini söylüyor ve ihtiyat sandığını çok küçük bir miktarda, onu da bazı işçilere yatırmaya başlıyor. Onun akabinde de çalışan örgütlediği, haklarını talep ettiği için işten çıkarmalar

başlıyor. Bu işten çıkarmaların adını da "döner sermaye verimli değil, zarar ediyor" koyarak haklı duruma geçmeye çalışıyor. Ama ana neden, 5 yıldan sonra işçiler örgütlendikten sonra bunu hayata geçirmek zorunda kalmasıdır. Bizce de net bir sonuç var: Çalışanlar örgütlediği için işten çıkarılıyor. Ne yazık ki bunu yapan, aydın kesimden kabul ettiğimiz öğretmenlerdir. Aksini yapmaları gerekirken, örgütlenmenin zararlı olduğunu "kanıtlamaya" çalışıyorlar. Bu noktada tabii ki Eğitim Bakanlığı'nı protesto ediyoruz. Oradaki mücadelemiz bu doğrultudadır. Olay patlak vermiştir. Bu doğrultuda, orada haklarını arayan çalışanların haklarını sonuna kadar koruyoruz. İşçiler, girdiği her kavgayı kazandığı gibi, bu kavgayı da kazanacaktır.

KSG: ÇAĞ-SEN'in geleceğe dönük planları nelerdir?

Ertaç İçemen: ÇAĞ-SEN, çalışanlar arasında milliyet ayrımı yapmadığı gibi, Kuzey-Güney ayrımı da yapmamıştır. Çalışanlar, Kıbrıs'ta çalışanlar olarak nitelendirilmiştir ve gelecekte ortak örgütlenme içine gireceklerdir. Tabii ki işçi sınıfıyla sendikal anlamda buluşmaya çalışacaktır. Bu hedef doğrultusunda, sendikanın milliyet ayrımı yapma durumu yoktur, buna karşılık. Kıbrıs'ta çalışanlar vardır. Yani işçi sınıfı vardır. Sendikaların da gerçek anlamda örgütlenmesi, çalışanların örgütlenmesidir. İşçi sınıfının örgütlenmesidir. Biz geleceğimizi böyle kurguluyor, bu anlamda bir örgütlenmeyi hedefliyoruz. Şu ana kadar gerçekleşmesinin nedeni de, Kıbrıs'ın genel siyasetinden dolayıdır. Yıllardır Kuzey'de kapalı kalmamız, Güney'le ilişkilerimizin bir iki mesajdan ileriye gitmemesinden dolayıdır. Ama bundan sonra bütün gücümüzle ortak örgütlenmeyi hedefleyeceğiz ve bu örgütlenme de işçi sınıfına hizmet edecek doğrultuda olacaktır. Milliyetten arınmış, proletaryanın örgütlenmesi olacaktır. Yani tam bir sendika örgütlenmesi şeklinde düşünüyoruz. Ama ilk etapta, biraz da etnik grup çalışması gibi görünse de, Güney'de çalışan Türk işçilere ağırlık veriyoruz. Çünkü en çok mağdur olan onlardır. Ama bu etnik sendikacılık değildir. Diğerlerinin yanında daha çok mağdur olduğu içindir. Burjuva sınıfının bu insanları milliyetlerine ayırıp daha çok sömürmeye çalışmasından dolayıdır. Esas olan, Kıbrıs halkının çıkarlarını ön planda tutup barış ve demokrasi için çalışmaktır. Halk olarak kurtuluşumuz, bizim üyelerimizin kurtuluşuyla birleşiyor. Bu konudaki en iyi kazancımız, "ortak vatan" olacaktır ve önümüzdeki dönemde ÇAĞ-SEN, ortak vatan kavgasının içinde olacaktır.

HAVALAR SOĞUDUKÇA SORUNLAR DA ARTIYOR

Hep bilinen bir söz vardır;
"Balkanlar'dan gelen soğuk hava dalgası"...
Cidden de ister Balkanlar'dan gelsin ister
Kafkaslar'dan, kış geldi...
Kış, derdiyle birlikte geldi...
Memleketin hali belli...
Yağmur yağdığında elektrikler kesiliyor.
Sokakları sular basıyor.
Lağımlar patlıyor.
Yollar haritaya dönüyor, trafik kazaları artıyor.
İşin bir de diğer yönü var...
İnsanın en temel haklarından birisi olmak
zorunda olan ısınma hakkı.
Hava soğuk olduğunda normal olarak insanlar
ısınmak isterler.
Ama bu sistemde bu temel hakkın bile bir
bedeli var.
Isınmak için para ödemek zorundasınız.
Ya elektrikli bir soba yakıp elektrik faturasını
karşılacaksınız,
Ya tüplü bir soba ile ısınıp tüp parası vermek
zorundasınız,
Ya da baca deliğiniz varsa, nostaljik bir soba
kuracaksınız, odun ve kömüre para vereceksiniz.
Peki elektrik, tüp ve odun-kömür fiyatları ne
alemede?
Ateş pahası!
Peki insanların bu en temel hakkı ne olacak?
Parası yoksa ısınmayacak!
Parası yoksa soğuktan hasta olacak, donacak!
Boşuna dememişler "kış, zengin mevsimidir"
diye...

24 KASIM DEĞİL 5 EKİM!!!

Evren cuntasının icat ettiği 24
Kasım Öğretmenler Günü,
KTÖS tarafından reddedildi.
Evrensel öğretmenler günü
olan 5 Ekim'de ısrar edildi.
Bu olumlu bir gelişme.
En azından, Türkiye'yi kana
bulayan, işçileri, devrimcileri,
ilericileri, katleden, hapislerde
yoketmek isteyen, tüm
demokratik hakları ayaklar altı-
na alan faşist 12 Eylül cuntası-
na karşı geliştirilen bir tavır
olarak olumlu!
Yanımdayız KTÖS!
Bu tepkiye karşı ise, UBP ne

demiş?
"Atatürkçü düşünce
aşağılanıyor"
"24 Kasım Öğretmen-
ler Günü Kutlu Olsun"
"Bunlar bizleri ulus-
lıktan koparmak istiyor"
Faşist cuntaya
yalakalık etmemenin adı,
Atatürkçü düşüncenin
aşağılanması oldu.
Gerçi Kemalizm dedik-
leri; içinde belli bir
dönem için anti-
emperyalist bir nitelik
taşısaya da, ve fakat
özünde tamamen burju-
va düşüncesi, sistemi ve
uygulamaları (M. Kemal döne-
mindeki katliamları, öldürülen
komünistleri hatırlatırız, İzmir
İktisat Kongresi'ni, Güneş Dil
Teorisi'ni hatırlatırız) olan bir
düşüncenin gerçek niteliğinin
belirtilmesi gereklidir.
Ve yargılanması, tarihin
çöplüğüne atılması gereklidir.
Esasında UBP'nin derdi de
ne ulusallıktır, ne de o çok
beğendikleri Kemalizm.
UBP, nerede rant varsa,
nerede maksimum kar varsa,
nerede çıkarı varsa oranın
borazanıdır.

Nazlıca Nazlı Şahin

Bir Kongre Bir Kurultay

Kasım ayı siyasi partilerin kongre ve kurul-
taylarının yapıldığı bir ay oldu bu sene. 20
Kasım'da KSP 1. Olağan Kongresi'nde,
salonda bulunanlar Kıbrıs Sosyalist
Partisi'nin emeğin ve barışın partisi olduğunu
ve Kıbrıs halkının kurtuluşunun ortak vatan
yaratmak için mücadele etmekten geçtiğini,
dünyayı kana bulayan emperyalizme karşı,
Anti-Emperyalist Birleşik Cephe şiarı ile
bütün işçilerin ve ezilenlerin ellerinin bir-
leşmesi gerektiğine vurgu yaptılar.

27 Kasım tarihinde ise Başbakan M. Ali
Talat'ın partisi CTP'nin kurultayı vardı. CTP
kurultayında Kıbrıs Türk halkının kurtuluşu
değil de Türkiye'nin çıkarlarının daha önemli
olduğuna birkez daha vurgu yaptı. Temel
politikaların saptandığı bir yer olan kurultay-
da CTP'de, temel politikalarını saptarken
eski yapısından bu günkü yapısına
bakıldığında büyük farklılıkların ortaya çıktığı
rahatça gözleniyordu. Programında

emperyalist üslerden arınmış bir Kıbrıs'ı
öngörmekte olan CTP'nin politik tezlerinde,
ne emperyalizme karşı bir tek söz vardı ne
de yayın organı Yenidüzen gazetesinin ön
sayfasında ilk başta yer alan "Emek en yüce
değerdir"şiarına karşın, emekçiler ve işçi
sınıfı ile ilgili herhangi bir politik tezine rast-
lanmamakta. Kıbrıs politikalarının saptandığı
tezlerde Kıbrıs'ın güneyinde ve kuzeyinde
çalışmakta olan işçilerden hiç söz edilmemiş.
Emeğin en yüce değer olduğunu yayın
organının ilk sayfasına şiar olarak alan bir
partinin Kıbrıs'ın bütün ezilenleri, emekçileri
ve işçi sınıfını ortak bir vatanı birleştirmek
gibi bir kaygısı yok. Kendisine sol ve hatta
sosyalist diyen bir partinin son şekli verilerek
kurultaylarına sundukları tezlerinde, anti-
emperyalist bir yapılanmadan ve emekçilerin
yaşadıkları sorunlardan söz etme gereği
duyulmamışsa, bu partinin eski yapılanması-
na göre ciddi bir dönüşüm yaşadığını vurgu-
lamak ve bunu kitlelere anlatmak gerekiyor.

Ülkesini seven ve ortak bir vatanı yaşa-
mak isteyen CTP'lilerin de, bu kurultaydan
sonra partilerinin içinde bulunduğu "ana-
vatansız olmaz", "Türkiyesiz çözüme ulaşıl-
maz"safasatalarını değerlendirerek, halktan
yana olan ve emeğin gerçekten en yüce
değer olduğunu savunan halkın siyasetçileri
ile birarada olmaları gerekmektedir.

Çünkü, emperyalistlerin bu bölünmüşlüğü
yaratıklarını ve Türkiye'nin bu gün adada
yaşanılanların birebir sorumlusu olduğunu
unutmamak gerekir.

Kıbrıs'ta günlük konuşmaların içinde bile
Kıbrıs sorunu vardır, Halkla sohbet ettiğimde
zaman zaman şöyle sorularla karşılaşırım, "
Yahu bu solcular neden birleşemezler,
KSP'nin ve diğer sol partilerin birbirlerinden
farkları ne, hepsi de emperyalizme karşı
olduklarını söylüyorlar, öyleyse bu didişme
niye?"

Karşılaştığım bu sorulara elbette yanıtlar
verir ve örnekler gösterirdim ama KSP'nin
kongresinde alınan kararlar ve öne
çıkarılan şiar ile CTP'nin kurultayında öne
çıkarılanlar bütün bu sorulara açık yanıt
olmuştur.

Kimlerin halktan ve emekten yana olduğu
ve Kıbrıs'ın emperyalistlere teslim edilmeme-
si için kimlerin mücadele edeceği bu süreçte
iyyice netleşmiştir.

VIEQUES

Aydın Adamoğlu

Yurdumuzda yükselen kanser
grafığı ve bu konuda birçok
yazarımızın çaresizce sebep
arayışları, suçlu göstermeleri beni de
biraz araştırmaya itti.

Bizim adamız gibi başka yerler de
var mıydı? Hani konuşma sırasında
'silah yüklü' 'cephane yüklü' diye
bahsedilen adama benzer başka
ülkeler. Karıştırma karıştırma elime 'The
Economist'dergisinin 31 Temmuz-
6 Ağustos 1999 sayısı geçti. İçindeki
bir yazıda, bir adadaki son yarım
yüzyılda salgın gibi yayılan kanser-
den söz ediliyordu.

Benzerlikler çok yakındı.

Bu, bizimki gibi bir ada. Hatta
adacık. Bizimkinden daha küçük.
Caraibler denizinde,

Puerto Rico'dan 8 mil uzaklıkta,
alanı 92bin metre kare (8,900 hek-
tar), 9bin nüfusu olan Vieques adası.

İlk atom denemelerini kendi çöl-
lerinde yapan Amerika'nın aklı son-
radan başına gelir ki bu denemeler-
den vazgeçip, para veya yardım
karşılığı kiraladığı toprakları, tatbikat
sahaları olması için ordusunun elit
birlikleri 'marines'in kullandıklarına
verir.

Bunu yaparken, yerin coğrafi duru-
mu, iklim şartları, komşularla siyasi
ilişkiler, deniz yollarına yakınlık-uzak-
lık, lojistik hesaplar en ince ayrın-
tılarına kadar düşünülür.

Yalnız düşünülmeyen, düşünmeye
gerek duyulmayan, o topraklarda
yaşayan canlılardır. İnsanlar, hayvan-
lar ve bitkiler.

Adanın tek gazetesi 'Vieques
Times'in yazdığına göre balıkçılar
çok dertli. Denizde patlayan bom-
balardan balıklar ölüyor, balık
yuvaları kayboluyor. Patlamayanlar
başka dert. Ağlarının yırtılmasından
tutun da, denizaltılardan sürüklen-

melere kadar şikayetler uzuyor.

18,000 Marines'in günlük ihtiyacı
için harcanan 4milyon galon su
adada susuzluğa neden oluyor. 1992
yılında 24 varil 'Napalm' kullanılmış
sadece. Kiyılarda ne hindistan cevizi
ağacı kalmış, ne de altı üstüne
çevrilmeyen sarı kum şeridi. Gürültü,
yer sarsıntısı bir taraftan, bir taraftan
inceltilmiş uranyumlu (depleted urani-
um) top mermilerinin yaydığı toksit,
zehir.

İşte bizi ilgilendiren konu burada.
Birinci Körfez savaşında, Iraklı ve
müttefik askerlerde görülen uranyum-
lu mermilere dayalı kanser hastalığı
sendromu, Vieques yerlilerinde de
var.

Puerto Rico hükümetinin
incelemelerine göre Viequeslilerin
kanseri ortalaması,

Puerto Rico'lulardan %27 daha
yüksek.

Kahoolau yerlilerinin şikayetleri
üzerine Amerikan Marines,
Hawaii'den uzaklaştırıldı. Japonya'nın
Okinawa'sından da uzaklaşabilir.
Panama'dan ve Haiti'den çekildikleri
gibi. Ama kimse tekrar geri dönmeme
garantisini almış değil. Marines'ler de
oralari terkettikçe tatbikat sahasız
kalacaklar demek değil. Başka yeni
adalar, el değmemiş güzellikler,
onların yıkım aletlerini bekliyor.

O yılın Nisan'ında Vieques adası-
nda bir olay yaşanır. F18'lerden biri
yanlışlıkla bir gözetleme kulesini
bombalar. Birçok yaralının yanında
bir de sivil ölür. Orduya karşı
protestolar başlar. Mitingler düzen-
lenir. Bu arada 3 araştırma komis-
yonu kurulur.

Beyaz bayraklar, adanın eski bakir
haline dönmesi için sembol olarak
kullanılır.

Vieques'in zehirli, hastalıklı ve kay-
bolmuş toprağı torbalara dolduru-
larak komisyon üyelerine sunulur.
Protestolara, mitinglere yoğun olarak

katılan halk 'sonuna kadar' diye
bağırır.

Baskının artması üzerine adanın
2/3'ünü 50 yıldan beri elinde tutan
ABD, yerlilere bu topraktan biraz ver-
meyi kabul eder.

Benzerlikler sizi şaşırttı mı?

Aynı pişkinlik bize de teklif
edilmişti.

Annan planının Kıbrıslılarca kabulü
durumunda İngilizler de bizim toprak-
larımızdan dönüp bize %3 ünü geri
vereceklerdi. Hatırlayın.

İngiliz'in Piskobu denizindeki hedefi
(target) halâ orada duruyorsa, onu
bombalıyor demektir. O bombaların
neler taşıdıklarının envanterini görebilir
miyiz? Türk ordusunun, Yunan
ordusunun, Rum ordusunun, yurdu-
muzda kullandıkları mermilerde
hangi un ve şeker olduğunun
kimyasal verilerini alabilir miyiz?
Verirler mi?

Bütün Kıbrıs halkı hep birlikte
'Beyaz Bayrakları'nı ne zaman aç-
caklar?

Hep birlikte ne zaman 'Sonuna
Kadar' diye bağıracaklar?

Ölü topraklarını ne zaman tor-
balara dolduracaklar?

Bu 1 Mayıs 'Bahar Bayramı'nın
kutlama etkinliği olmayacak. Adınız
hiçbir kara listeye yazılacak değil.
Resimlerin de hafiyelerce çekilip
fişlenmeyecek. Merak etmeyin.

Bu bir bağımsızlık hareketi de
olmayacak. Korkmayın, ondan da
vazgeçtik.

Varsın devrim hareketi de olmasın.
Ondan da geçtik.

Ama bu, sıçan gibi zehirlenerek,
pisi pisine bir ölüm kalım meselesi.
İnsanlığımızla alay edilecek,
oynanacak, aşağılanacak bundan öte
artık ne var bilmiyorum. Çünkü ölüm,
onurun tükendiği anda başlar,
nefesin değil.

9,000 Vieques'li onu 1999 da yaptı.
Selam olsun.

Parka

Ziya Çelik

Bizimkilere

Bu yazı, Kıbrıs Sosyalist Partisi üyelerine, sempatanlarına ve emekçi halkımıza yazılmıştır.

Bu kategorinin dışında kalanların bu yazıyı okumaları kendi keyiflerine kalmıştır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi 1. Kongresi'ni 20 Kasım'da Arabahmet Kültür Evi'nde gerçekleştirdi.

Sinevizyon gösterimi ile başlayan kongre, Genel Sekreter Kazım Öngen'in ve davetlilerin konuşmaları, divanın oluşturulup faaliyet raporunun, karar tasarılarının ve bazı değişikliklerin oylanması ile son buldu.

Salonun süslenmesinden tutun, konuklara ikram edilenlere kadar, mütevazı bir kongreydi diyebiliriz.

KSP'nin kongresine basın ilgisinden gerçekten şayan!

Sivil polisler bile basın mensuplarından daha dirayetli çıktılar, kongreyi sonuna kadar izlediler.

Ne de olsa görevliydi polis arkadaşların. İyi de gazetecinin görevi değil mi?

Halka kongrede ne olduğunu göstermek değil mi? KSP denen partinin ne yaptığını, ne düşündüğünü halka aktarmak değil mi? Yoksa KSP parti değil mi? Ya da onlar gazeteci?

Anlaşılan bizim gibi demode adamların kongresine bile gelmeye değmez!

Ne öyle, bir orkestraları bile yok! Moda şarkıları çalıp sahne ortasında göbek atacak şarkıcı bozmalarını bile getirmemişler kongreye!

Böyle kongre mi olur a KSP! Hele de ikram ettikleriniz tam bir rezalet!

Kuru pastaya, meyve suyuna mı kaldı saygıdeğer basın?!

Havyarla beslemeniz lazım basını havyarla!

Böyle kongre mi olur a KSP!

Hele de o propaganda filminiz neydi öyle!

Hep eski eski adamları koymuşlar, eski Sovyet müziklerini de...

Yok Ekim Devrimi, yok emperyalizm, yok birleşik cephe...

Vazgeç yahu KSP!

Ha bir de kürsüden söyledikleriniz, karar tasarılarınız, program ve tüzük değişiklikleriniz insana gına getirdi...

Değerli basına bu reva mıdır yahu! Daha bıkmadınız mı 100 yıllık teorilerin peşinde koşmaktan!

Bir de mikro-çip resmi koymuşlar bayraklarına!

Komünist bunlar komünist! Böyle kongre mi olur a KSP!

Kongre dedin miydi, her yerde ulusal bayraklar olmalı!

Kongre dedin miydi, AB bayrakları göndere çekilmeli!

Hatta, Annan'ın resmi divan masasının güzide bir yerine yerleştirilmeli, bize bakıp bakıp inci dişlerini gösterebilir!

İki tane de iyi kıvrıran soytarı bulup sahneye çıkarttınız mı tadından yenmez o kongre!

Kongre salonu da büyük olmalı! Ne öyle daracık yerlerde kongre yapıyorsunuz!

Baştan aşağı etiğe bulanmış basın bunalıverir öyle dar alanlarda!

Bakın, millet aslanlar gibi YDÜ'ye parayı bastırıp dev kongre salonunda kongresini yapıyor!

Paranız yetmiyorsa yapmayın

kardeşim!

İşte böyle gelmezler kongrenize!

Bak KSP!

Programını değiştir!

Tüzüğünü değiştir!

Bırak işçiyi mişçiyi, emperyalizmi!

Salla AB bayrağını, at göbeği, kap mammayı!

İki de "buzluk", "yenilik" vs lafları buluver, maskot oluver, tamamdır!

Bak o zaman nasıl da akın ediyor basın senin kongrene!

Hem her gün bir kanalda bir radyoda olursun fena mı?

Hala bu komünist şeylerle uğraşırsan, daha çok ambargo yersin sen!

Haa, bu arada Talat "izolasyonları" kaldıracaktı.

Eli değmişken KSP üzerindeki basın ambargosunu da kaldırıversin.

Bu adamların aklını başına alacağı yok ey rejim!

Komünizmde ısrar edecekler!

Anti-emperyalizmde ısrar edecekler!

Baskıya, ambargoya inat!

Neylersin, bazıları da böyle!

Kimisi dünya basını ile canlı yayında,

Kimileri de kongresini sabırla orada bekleyen polis "muhabirleri" ile bitirir...

KSP DİŞİ Kongresine Katıldı

Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Kazım Öngen DİŞİ'nin 26 Kasım tarihinde yapılan Kongresi'nde aşağıdaki konuşmayı yapmıştır:

Sayın Başkan, Değerli Konuklar, Değerli Dostlar,

Kıbrıs Sosyalist Partisi adına Kongrenizi en içten ve samimi duygularla selamlarım. Davetiniz ve Kongrenize hitap etme olanağını bize verdiğiniz için teşekkürlerimi iletirim.

KSP referandum sürecini statükonun yıkılması, işgalin sona ermesi, birleşik ortak vatanın ve demokratik Kıbrıs'ın yaratılması için bir fırsat olarak değerlendirmekteydi. Ancak gelinen aşamada, bu beklentiler gerçekleşmemiştir. Tam tersine gerek güneyde, gerekse kuzeydeki yönetimler referandumdan çıkan sonucu tamamen ayrılmış, şovenist ve milliyetçi politikalarla zemin olarak kullanmaktadırlar. Her iki tarafta da uygulanan bu politikalar sayesinde çözüm vizyonu gündemden düşürülmüştür.

Kıbrıs sorunu, kuzeyde izolasyonların kaldırılması, güneyde ise Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Türkiye tarafından tanınması sorununa indirgenmiştir. Kıbrıs sorunu genel olarak Kıbrıs'ın, özel olarak da Kıbrıslı Türk halkın geleceği ve iradesi dikkate alınmadan Ankara ile Kıbrıs Cumhuriyeti arasında bir rehine pazarlığına dönüştürülmüştür. Her iki taraftaki çözümsüzlüğün aktörleri sorunun çözümünü, kendi çıkarları doğrultusunda, Türkiye'nin AB'ye girişi sürecine entegre etmeye çalışmaktadırlar. Bu tutum adayı kalıcı bölünmeye götürür.

Oysa ki 30 yıllık bölünmüşlük ve statüko derhal sona ermelidir. Çıkarları ve geleceği tehlikede olan şu veya bu toplum değil, Kıbrıs halkının tümüdür. Bugüne kadar işlenen hatalardan dönülmeli ve tüm Kıbrıs'ın çıkarları ve geleceği ele alınmalıdır.

Biz KSP olarak, statükonun yıkılmasına, işgalin sona ermesine yol açacak her türlü çözüm planını destekleyeceğimizi açıkladık. 30 yıldan beridir BM çatısı altında iki bölgeyi iki toplumlu federal çözüm tezini savunup bu konuda adım atmayanlar, aynı BM'nin önerdiği Annan Planını reddettiler. Oysa ki BM çatısı altından bundan farklı bir planın çıkmayacağını bilmeliydiler.

Referandum göstermiştir ki, adayı bölen dış güçler ve yerli işbirlikçileri sorunu çözemezler. Referandum göstermiştir ki, çözüm ve barış için, birleşik ortak vatan için verilecek olan mücadele de, Kıbrıslı Rum, Türk, Maronit, Ermeni tüm Kıbrıs halkının ortak ve birleşik mücadelesi olmak zorundadır. Gerçek bir barışa ortak ve birleşik mücadele ile ulaşılabilecektir. Eğer birleşik ortak vatan, barış ve demokratik bir ülke istiyorsak, Kıbrıs halkı olarak derhal inisiyatif ele almalıyız. Bu inisiyatifin artık dış güçlere bırakılamayacağı anlaşılmıştır. Onların kendi çıkarları doğrultusunda atacakları çözüm adımlarını bekleyemeyiz. 30 yıldır beklemekteyiz. Kıbrıs halkı bunun bedelini ağır bir şekilde ödemiştir, ödemektedir.

Çözüm Kıbrıs halkının ellerindedir. Kıbrıs halkının tüm barış ve demokrasi güçleri, siyasi partileri, kitle örgütleri ile tüm Kıbrıs çapında Bu Memleket Bizim Platformu modelinde bir örgütlenme ile örgütlenmeli ve siyasi eşitlik ilkeleri temelinde kendi çözüm modelini emperyalist dış güçlere empoze etmelidir. Tersi olmamalıdır.

Kongrenizin ortak vatanın yeniden birleşmesi, barış ve demokrasi yolunda ileri bir adım olması dileğiyle başarılar dilerim.

Kazım Öngen
Genel Sekreter
26 Kasım 2004

KİM KANDIRIVERDİ BU GENÇLİĞİ YAHU!!!

Denktaş gene açıklamayı patlattı; "Gençler kandırıldı" Vallahi kandırıldı bu gençler! Kandırmak ve de kandırılmak da göreceli bir kavram değil mi?

Gençlik, asker postalına "hayır" dedi diye,

Gençlik uyduruk KKTC'ye "hayır" dedi diye,

Gençlik bölünmüşlüğe "hayır" dedi diye,

Gençlik geleceğine sahip çıkmak için uzun zamandan sonra ilk kez bu derece politikleştirdi diye,

Kandırılmış oluverdi Denktaş beyin gözünde...

Vallahi kandırılmış bu gençlik! Kandırılmamış gençlik nasıl olur? Apolitik olsun.

Hadi apolitikliği de geçtik, Denktaş ve TC yanlısı olsun.

Sistemin pisliklerine karşı çıkmamışın.

İsteklerini, geleceğiyle oynayanların suratına haykırmamışın.

Gitsin, okulunu okusun.

Okul bitsin işsiz kalsın.

Göç etsin.

Binbir sorun içinde psikolojik sorunlarla boğuşsun.

İşte sana kandırılmamış ve de bir de vatana millete bağlı gençlik.

Hangi gençliğe şapka çıkarılır acaba?

Düşünüyoruz da, bu kandırılmak ne güzel şeymiş yahu!

Sahi kim kandıriverdi bu gençliği???

MAYINLAR TEMİZLENSİN DE, YA YERİNE YENİSİNİ KOYARLARSA?

AB tarafından "Gelecek İçin Ortaklık Programı" çerçevesinde, RMMO'nun yerleştirdiği mayınlar temizlenmeye başlandı.

Hem de törenlerle...

İtirazımız yok, mayınlar temizlensin...

Kimsecikler mayınlara basıp parçalanmasın.

İyi de, ada halen bölünmüş durumda...

Ada hala işgal altında...

Ada hala adayı bölenlerin yerleştirdiği mayınlarla dolu.

Ada hala pislik bir sömür sistemi'nin parçası durumunda.

Mayınlar da temizleniyor.

Dedik ya karşı değiliz mayınların temizlenmesine...

Bir tek itirazımız, bu mayınları Kıbrıs'ta savaş çıkartıp da sattığı silahlardan (ve de mayınlardan tabii, maşallah hepsi de Amerikan,

İngiliz malı) zenginliğine zenginlik ekleyenlerin egemenliğinin devam etmesi...

Ve mayının esas sahiplerinin Kıbrıs halkına bir lütuflmuş gibi, barışseverlermiş gibi bu mayınları tekrardan temizletmesi...

Ve de, tüm bu olgular gizlenip, bu sahtekarlığın çok önemli bir olaymış gibi halka aktarılması...

Kim döşedi bu mayınları?

Kim boğazlattı bu halkı birbirine?

Kim bu savaştan zengin oldu?

Sizler kimleri halka şirin göstermek istiyorsunuz?

Kimlerin insanlık düşmanı suçlarına incir yaprağı olmak niyetindesiniz?

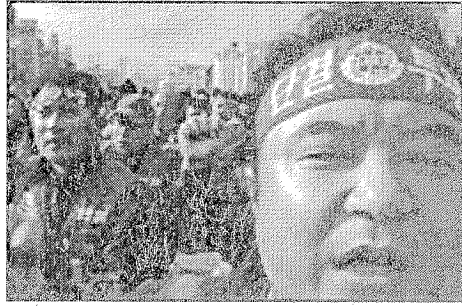
Neyleyelim biz mayınların temizlenmesini;

Mayınları yarın istediğinde tekrardan döşeyecekler bu adada cirit attıktan sonra!

Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan... Dünyadan...

Stockholm Sosyalist Forumu

Sosyalist ve sol örgütler, 21-22 Kasım tarihlerinde İsveç'in başkentindeki ABF İşçi Eğitim Merkezi'nde bir araya gelerek, işçi sınıfı ve emekçilerin gündemindeki sorunları tartıştılar. 60'a yakın örgüt ve kuruluş tarafından düzenlenen forumda iki gün içerisinde 70'den fazla panel, konferans ve toplantı yapıldı. Forumun bir parçası olan sosyalist film festivalinde de işçi sınıfının mücadelesi-ni, Filistin direnişini anlatan, ABD emperyalizmini teşhir eden filmler ağırlıktaydı. Forum, güçlerinden bağımsız olarak tüm sosyalist grup ve partilere kendilerini ifade olanağı sunuyor. Sosyal demokratların yönetimindeki ABF'nin ev sahipliğini yaptığı forumda çok sayıda devrimci örgüt temsil edildi. Binlerce kişinin katıldığı forumda yapılan etkinliklerin büyük çoğunluğunda ülke içinde izlenen neoliberal politikalar, uluslararası alanda ise ABD ve diğer işgalci güçlere karşı uzlaşmacı politikalar izleyen İsveç sosyal demokrasisi teşhir edildi. Forumda küreselleşmenin etkilerinden Avrupa Birliği politikalarına dek birçok konu ele alındı. Ama toplantılara Irak'ta işgalci güçlere karşı gelişen direniş ile Filistin halkının mücadelesi damgasını vurdu. Kadınların, evsizlerin ve göçmenlerin sorunlarının ele alındığı toplantılarda bile Irak işgali gündeme getirildi. Konuşmacılar ve toplantıyı izleyenler, işgalcilerin önkoşulsuz olarak Irak'ı terk etmesini istediler. İsveçli iktisatçı ve yazar Johan Ehrenberg'in "Gelecek-İki Yol" adlı semineri, forumun en öğretici toplantılarından biriydi. Ehrenberg, veril-erle desteklediği konuşmasında, İsveç'in tarihin hiçbir döneminde bu kadar zengin olmadığını, ama zenginliklerin yüzde 10'unun nüfusun yüzde 10'unun elinde toplandığını aktardı. 2003 yılında İsveç ekellerinin 290 milyar kron kâr ettiğini belirten Ehrenberg, buna karşın işçilerin herçerç ücretlerinin düştüğünü, yoksul-luğun arttığını söyledi. Forumun ilgi çeken etkinliklerinden bir diğeri de "İşgal altındaki Irak" konulu panel oldu. "Çöl Petrolü Operasyonu" kitabının yazarı Mikael von Knorrig, zengin petrol yataklarının her dönemde emperyalistlerin Irak'la yakından ilgilenmelerine yol açtığını söyledi. Yazar, Körfez Savaşı'ndan sonra 13 yıl süren ambar-gonun Irak'ı yıkıma sürüklediğini, Batılıların ülkeye gıda ve ilaç ver-memelerinin Cenevre Sözleşmesi'ne aykırı olduğunu vurguladı.

Güney Kore iki araba firması çalışan-ları Hükümetin yasalaştırmaya çalıştığı yeni işçi yasasını 26 Kasım günü iş bırakarak protesto ettiler.

Hyundai araba firmasından yapılan açıklamaya göre grevin kendilerine 70 milyon dolara, diğer firmaya ise 34 milyon dolara mal olduğunu açıkladılar.

En son Temmuz ayında ücretlerle ilgili anlaşmazlık yüzünden işçiler iş bırakmışlardı. Bu grev dolayısıyla Hyundai yetkilileri bu yılki işçi maliyet-lerinin %14 arttığını bildirdiler.

İngiltere'deki dev inşaat şirket-lerinden biri olan LAING - O'ROURKES işçileri şirketle yeni sözleşme imzalamayı reddediyorlar.

Laing-O'Rourke işçilerine sunduğu yeni sözleşmeyle işçilerin ücretlerini yarı yarıya azaltmakta bunun yerine hangi şartlara göre verileceği belli olmayan primler teklif etmektedir. Bununla da kalmayarak tatil paralarının günde 20 sterlin azaltmayı ön görmektedir. Gene de bitmedi; işe gelemeyecek şekilde hasta olanların bir gün sonunda doktor sertifikası ibraz etmeleri istenmektedir. İşçilerin doktoru görmek için en az bir hafta önceden randevu alması gerektiği dikkate alındığında firmanın yaklaşımının ne kadar adice olduğu görülebilir.

İşçilerin sözleşmeyi bütünlüklü olarak görmesine şirket yöneticileri izin ver-memektedirler. Yöneticiler tarafından

Güney Kore Araba İşçileri Grevi

Kore İşçi Sendikaları

Konfederasyonu'nun yaptığı açıkla-maya göre en son greve 398 işy-erinden 157,999 işçi katıldı. 620 bin üyesi olan Konfederasyon, hükümetin Japonya ile serbest ticaret görüşmelerini durdurmasını da talep etmektedir.

Temmuz ayında Hyundai'dan yapılan açıklamalarla Çin pazarında genişleme çalışmaları gündeme getirilmişti. Çinli sanayicilerle işbirliği içerisinde yıllık üretimi bir milyonun üzerine çıkarma planları yapılmaktadır.

Kârlarına kâr katma planları yapan patronlar ellerindeki en güçlü silah olan devlet mekanizmasını kullanarak işçi-lerin ellerinde olan haklarını dahi geri alma planlarına cesaret etmektedirler.

Grevler Devam Edecek

Hyundai çalışanları sendikası greve devam etmek niyetinde olmasına rağmen Kore İşçi Sendikaları Federasyonunun tavsiyesine uyarak grevi bir gün ile sınırlı tuttu.

Yetkililerle yapılan görüşmeler sonun-da karşılıklı görüşmelerle bir sonuç alınacağına sözünü aldıklarını açıklayan Konfederasyon yetkilileri bu yasaların yürürlüğe girmesi durumunda daha güçlü bir şekilde greve gideceklerini de açıkladı.

Parlâmentonun onayını bekleyen bu işçi yasasının işçilerin işlerinin emniyetini zayıflatacağı, firmalara da 2006'dan itibaren üçer yıllıkına geçici işçi alma imkanı vereceği bildiriliyor.

Büyük İnşaat Şirketleri ve İşçiler

sadece "bu sözleşmeyi imzalamayan-lar işlerini kaybedeceklerdir" açıklan-ması yapılmaktadır.

Şirketin bir çok bölümlerinde çalışan işçiler ise bu sözleşmeyi imzalamayı reddetmektedirler.

Laing-O'Rourke şirketine bağlı işçil-er ile Londra'nın King's Cross bölgesini Avrupa kıtasına bağlayan tünelle bir-leştirme çalışmaları yürüten firmada Ekim ayından beri tatsız olaylar cereyan etmektedir. İnşaat alanından kaybolan 800 sterlinlik bir kutu yüzün-den Steve Hedley adındaki işçi hiçbir soruşturma yapılmadan işten atılmıştı. Bir acente tarafından sözleşmeli olarak çalıştırılan işçinin işine haksız bir şekilde son verilmesinin ardından işçiler sokaklara döküldüler. Acentenin zararı ödemeyi kabul etmesine rağmen firma keyfi uygulamalarına devam etmiştir. Bunun üzerine 100'ün üzerinde King's Cross bölgesinde çalışan işçiler işi bırakma eylemi düzenlediler ve daha sonra da

200 işçinin katılımıyla kendilerine bir temsilci seçtiler.

5 Kasım'da düzenlenen Dayanışma Protestosu ile 200 civarında işçi iş bırakarak sendika temsilcisinin iş yer-ine girişine izin verilmesini talep ettiler.

Dayanışma Protestosu gününde işçiler bildiri dağıttılar. Bu bildiriyle tüm Laing-O'Rourke şirketi firmalarında çalışan işçilerin 11 Kasım günü yapıla-cak mitinge gelmeleri çağrısı yapıldı. İşçilerin hakları için savaşıldığı ve sonuna kadar direnecekleri vurgulandı. Bildiride işçiler, eğer yeni bir sözleşme imzalamaları

gerekirse aşağı-daki maddelerin de sözleşmeye eklen-mesini talep ettiler:

1-Eve götürülen maaşlarda kesinti olmamalı
2-Ne olduğu belirsiz bonus istenmiyor

3-Tatil paraları tam olarak ödenmeli (eve götürülen paraya bağlı olarak)

4-Hastalık parası tam ödenmeli
5-Emeklilik sistemi

6-İşten durdurulma ödeneği

7-Bu sözleşmenin başlangıç tarihi her işçinin işe başladığı tarih olmalı.

Son dönemlerde İngiltere'nin büyük şirketlerinden Tesco, Sainsbury's ve British Airways (BA) de yaptıkları açıklamalarla işçilere hastalık parası ödeneğinin azaltılmasını gündeme getirdiler. Hatta Tesco'nun işe yeni aldığı işçilerin hasta olması durumunda ilk üç günlük ödemeyi durdurduğu

landı. Market İşçileri Sendikası (Usdaw), Tesco işçilerinin fazla saat çalıştırılarak hasta edilmelerine, dolayısıyla da hastalık ödeneği alma-malarına karşı ses çıkarmadı. Aynı şekilde İngiltere'nin en büyük sendikalarından biri olan TUC de

bildiriyor. Büyük patronların bu keyfi uygulamalarına karşı işçi sendikalarının ise basiretsiz kaldıkları açık-

Hastalık Parası

sadece bir protesto bildirisiyle günü kurtarmayı seçti. İşçiler ise patronların sadece kendi kârlarını düşündüklerini işçilerin sağlığı ile ilgilenmediklerini açıklamaktadırlar.

Tesco'da yaşananları, işçilere karşı haksız davranışları, diğer büyük fir-malar da örnek alma yolunu seçmek-tedirler. En son BA çalışanları da yaptıkları grevlerde hastalık ödeneklerinin kaldırılmasına karşı çıkmışlardı.

Blair hükümetinin desteği ve sendi-ka ağalarının göz yummaları ile bir AB ülkesi İngiltere'de işçiler patronların insafına terk edilmektedirler.

Nereye kadar?

Araştırma

Londra Üniversitesi'nin hasta olduğu halde çalışmak zorunda bırakılan işçilerle ilgili olarak 29 Kasım tarihinde yaptığı bir açıklaması var. Açıklama, 10 milyondan fazla insanla 10 sene süresince konuşulduktan sonra elde edilen verilerdir. Bu verilere göre hasta olduğu halde işe giden kişil-erde, beraber çalıştıkları arkadaşları-na hastalığı bulaştırma yanında, daha sonraları kalp hastalıkları görülmekte-dir.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...

HAYDİ "ZENGİN MUTFAĞI"NA

Tiyatro EKİM'in 9 Aralık tarihinde Arabahmet Kültürevi'nde galasını yapacağı, Vasif Öngören'in yazmış olduğu, '70'li yılların Türkiye'sini anlatan "Zengin Mutfağı" isimli tiyatro ile ilgili Tiyatro EKİM oyuncularıyla bir söyleşi yaptık.

KSG: Grev oyunundan sonra, uzun bir aradan, neredeyse 2 yıllık bir aradan sonra tekrar perde açmanız gerçekten sevindirici bir haber. İsterseniz ilk önce biraz Zengin Mutfağı'ndan bahsedelim. Nasıl bir mutfak bu mutfak?

Erdem Oktar (Aşçı-Lütfü Usta): Zengin mutfağı, 1970'li yılların Türkiye'sini anlatan bir oyun. Ama sadece o yıllardaki 12 Mart darbesini, o dönemdeki koşullarını, Haziran direnişini anlatmakla kalmayan bir oyun. Yani özele dair bir oyun olarak görülebilir ama verdiği mesaj açısından tamamiyle genel bir mesaj veriyor. Nasıl genel bir mesaj?

Dünyada iki kutup var. Birincisi işçi sınıfı, ötekisi burjuvazi. Bu iki sınıf arasında bir çelişki var ve bu çelişki hiçbir şekilde, hiçbir çabayla uzlaştırılamayan bir çelişki. Ya birisi birisini ezecek, ya da ötekisi diğerini diktatörlüğü altına alarak yok edecek ve ülkeyi özgürlüğe kavuşturacak. Bu temel düşünceden hareket ediyor oyun ve bu oyunu seçmemizin ana nedeni de buydu.

Canan Onurer (Hizmetçi Kız): Bence ne "Grev" Kıbrıs'a özel bir oyun, ne de Zengin Mutfağı Türkiye'ye özel bir oyun. Dünyanın en büyük sorunu olan sınıf kavgasını ikisi de ele aldı. Grev'de de öne çıkarmaya çalıştığımız aynı temel öge Zengin Mutfağı için de geçerli. Yazarın da ön plana çıkarmak istediği şey temelde, Türkiye'nin 1970'lerde yaşadığı olaylar değil, insanların kime hizmet ettiğini bilmelerini düşündürmekti. Yönetmenimizin de ön plana çıkarmak istediği bu. Benim Zengin Mutfağı hakkındaki düşüncelerim bunlar. Spesifik olarak bir şey söyleyemem Zengin Mutfağı hakkında.

Halil İbrahim Demir (Seyfi): İlk önce sorunuzdaki yanlışlığı düzeltmek isterim. Tiyatro EKİM Grev'den sonra da perdelerini açık bıraktı. Nâzım'ı anma günlerinde, Dünya Tiyatro Günü'nde ve de Elekten Üç Gece etkinliğinde kısa da olsa üç oyun sergiledi. Zengin Mutfağı birçok tiyemeyi içinde barındıran bir oyun. Trakyalı apolitik bir aşçıyı, küçük burjuva entelektüel bir şoförü, taşralı bir genci, evlenme umutları olan bir genç kızı ve de bir kontr-gerillayı gösteriyor seyirciye. Faşizm olgusunu bir fabrika sahibinin mutfağında mizah yoluyla eleştiren bir oyun olarak karşımıza çıkıyor.

KSG: Peki, biraz da karakterler hakkında konuşalım isterseniz.

Erdem Oktar (Aşçı-Lütfü Usta): Aşçı, yıllar yılı zengin bir fabrikatörün mutfağında 20 küsur yıldır çalışan, onlara yemek pişiren birisi. Kimin ne olduğunu, kimin nereye hizmet ettiğini kavrayamayan, kendi dünyasında, evlenmemiş barklanmamış, hiç çocuklu çocuğa karışmamış, kendi halinde yemek pişiren, tavasından tavasına iş gören bir adam. Ne zaman ki mücadele keskinleşiyor, tüm ülkeyi sarmaya başlıyor, özellikle de Haziran olayları "vuku" buluyor -'70'li yılların kelimeleriyle konuşalım- o günden sonra, aşçının da politik bilinçlenmesinde bir değişim oluyor. Önceleri apolitik ve efendisine sadık bir hizmetkar iken, sonradan kızı gibi gördüğü insanın başına gelenler, faşistlerin kime hizmet ettikleri, patronunun ne amaçla orada bulunduğu, sermaye sahibi insanların nasıl bir sınıf olduğunu kavramaya başlıyor. Bunun üzerine de olaylar gelişiyor.

KSG: Aşçının politik bilincinin artmasında Ahmet'in büyük bir etkisi var. Ahmet'i biraz konuşalım.

Umur Oktar(Ahmet):

Türkiye'nin devrimci hareketi çok uzun yıllara ve ödenen büyük bedellere dayanıyor. Ahmet de, '70'li yılların devrimci mücadelesi içinde aktif olarak yer alan bir işçiyi anlatıyor. Tabii ki aşçının politikleşmesinde, mücadelenin de keskinleşmesi ve sertleşmesiyle birlikte, Ahmet gayet önemli bir rol oynuyor. Aşçı, Ahmet'in de etkisiyle belirlemek zorunda olduğu safını belirliyor. Çünkü Ahmet ile aşçının patronunun, yani Zengin Mutfağı'nın sahibi olan Kerim Bey'in safları, uzlaşmaz çelişki içinde olan iki sınıfı temsil ediyor. Dolayısıyla aşçının önüne de iki seçenek çıkıyor. Ya Ahmet ve Ahmet gibilerin saflarında kurultuş mücadelesine katılacak, ya da Kerim Bey gibilerin himayesinde "yaşamaya" devam edecek. Ahmet'in aşçı Lütfü Usta üzerinde bu şekilde bir belirleyiciliği var.

KSG: Himaye dedik de, göre-bildiğim kadarıyla Selim ilk perdede taşralı bir genci oynuyor ama sonra bir kontr-gerilla kıyafetiyle çıkıyor karşımıza. Biraz da Selim'den bahsedelim isterseniz.

Diren Özdoğal(Selim): Selim ilk perdede kıza gönül vermiş gibi görünür, korkak bir tiptir yani. Dediğin gibi taşradan gelmiş bir köy çocuğu. Neyin ne olduğunu halen daha bilmeyen bir üniversite öğrencisi. Bir süre sonra ihbar olayını gerçekleştirir ve ikinci perdede Kerim Bey'in yetkisiyle bir kontr-gerilla tipine bürünür. Kısacası kendisine ülkücü diyen birisi. Kerim Bey'in uşağı.

Canan Onurer(Hizmetçi Kız): Benim

oyunda bir adım yok. Buna üzülüm aslında. Bir ad bulmaya çalıştım kendime ama bulamadım. "Hizmetçi kız" olarak kalmak benim de tercihimdi aslında, bir isim istemiyordum ben de. Hizmetçi Kız, tamamen sınıf çatışmasının içinde bulunan bir kız. Bütün toplumlar incelendiğinde, böyle insanlar çok sayıda çıkar karşımıza. Tam sınıf çatışmasının içindedir. Onun mücadele etmesi gerekirken en geride o durur. Tüm hedefi evlenmek, bir yuva kurmak ve kocasının emrinde yemeğini yapan, işini yapan birisi olmaktır. Zaten bize kapitalizmin vermek istediği yaşam biçimi bu. O dönemde de buydu, kız da buna uyuyor ama, daha sonraları, en sevdiği insanın, hayatını birleştirmeye çalıştığı insanın kendini o duruma getirdiğini gördüğü zaman, gerçekten karşısında durduğunu anladığı zaman - tabii ki bunda Ahmet'in, Seyfi'nin ve hatta Lütfü Usta'nın büyük etkisi var- tamamen safını belirler.

Halil İbrahim Demir (Seyfi): Seyfi, tipik bir küçük burjuva karakterini canlandırıyor. Şoför olmasına ve '70'li yıllarda yaşamasına rağmen, kendini bir türlü entelektüel havadan çıkaramayan birisi. Devrimci mücadele için kitaplar okuyan ama pratikte bunu sergileyemeyen, sadece Ahmet'in bastırmasıyla olayların içine giren, pek fazla da girmek istemeyen bir tip. Mutfakta, aşçının ve kızın gelişmesine gerçekten faydalı oluyor ama pratikte pek fazla bir şey yapmayan, '70'li yılların küçük burjuvaları diye tanımladığımız kesimin içinden birisi. Tabii oyunun sonunda görüyoruz ki Seyfi de mutfaktan ayrılıyor ve sendikaya katılıyor. Bu da onun pratik gelişmesinde büyük bir etken oluyor.

KSG: Grev oyunu '40'ların Kıbrıs'ında geçiyordu ve gerçekten de Kıbrıs'ın tarihinde önemli bir yer eden bir olayı anlatıyordu. Zengin Mutfağı da '70'lerin Türkiye'sinde geçiyor. Bir anda '40'lı yılların Kıbrıs'ından '70'li yılların Türkiye'sine geçmenin sebebini açıklar mısınız?

Canan Onurer (Hizmetçi Kız): Ben aslında ilk sorduğunuz soruda da bunun cevabını verdim. '40'ların Kıbrıs'ıyla '70'lerin Türkiye'sinin sorunu farklı şeyler değil. Sorun zaten aynı. Ama bu sorun farklı yerlerde farklı şekillerde meydana çıkıyor. Yani '70'lerin Türkiye'siyle '40'ların Kıbrıs'ı aynı şeyler değil, çok farklı şeyler. Ama özü itibarıyla sorun, aynı. O yüzden, birbirinden çok farklı içeriği olan sorunlar seçmiş değiliz.

Halil İbrahim Demir (Seyfi): Ben söz almak istiyordum. Canan'ın dediği gerçekten doğru. Son 3 yıldır çıkardığımız oyunlar, yer ve zaman olarak değişiyor tabii ki ama temel olarak aynı konuları içeriyor. Sonuçta bizim sınıfsal temelde bir bakış açımız

var. Grevde de, bu oyunda da bir işçi-patron çekişmesi vardır. Zengin Mutfağı, bir taraftan işçilerin durumunu, bir yandan da patronların baskısını ön plana çıkaran bir oyun. Bu oyunda faşizm gerçeği de daha çok ön plana çıkıyor. Grev'de pek fazla faşizm olgusu yoktu. Daha çok İngiliz patronunun ön plana çıkması söz konusuydu. Ama burada mesela bilgisiz bir taşra çocuğunun bir kontr-gerilla durumuna gelmesi var işin içinde. Ve neden bu yolu seçtiğini, bu yolun doğru olup olmadığını, bu faşizm denen illetin nasıl ve kimler tarafından kullanıldığını açıkça belirtiyor yazarımız. E tabii ki bize de oynamak düşüyor. Bundan sonra seçeceğimiz oyunlar da bundan farklı olmayacaktır. Tamamıyla sınıf temellerine bağlı olacaktır.

Erdem Oktar (Aşçı-Lütfü Usta):

Bizim gibilere ne derler bilir misiniz? Dinozor. Diğer sanat grupları olsun, medya olsun, partiler olsun, bizi, bizim neslimiz tükendi, bizim savunduğumuz fikirler mazide kaldı, bizler nostaljik adamlarız, sırtımızda parka, ayakta postal, sakal bir karış sokaklarda gezen tipler olarak yansıtmaya çalışıyorlar. Bizler böyle insanlar değiliz. "Değişmeyen tek şey değişimdir" demiş Marx. Şimdi, "bunlar eskide kaldı, siz hala 1940'ı aldınız oyunlaştırdınız, oynadınız. Bakın şimdi de 1970'leri aldınız oynuyorsunuz. Bunlar geçmişte kaldı. Siz tarih oldunuz, geçmişte yaşıyorsunuz, dünyada artık böyle şeyler yok" diye tepkiler de gelecek, bundan eminim. Eskiden beridir değişmeyen şeyler varsa, bugün hala devam eden pislikler varsa, biz bunları işlemeye devam edeceğiz. 1940'larda da baskı ve sömürü vardı. 1970'lerde de aynı şeyler vardı. 1996'daki Menar Grevi'nde de KKTC denen devletin yüzünü gördük. En son Irak'taki savaşa karşı yaptığımız eylemde polisin tavrını da gördük. Değişen sadece biçimdir. İçindeki öz görülmediği müddetçe, bizi bu şekilde oyunlar çıkardığımız için suçlayabilecek olan varsa, çıksın er meydanına kapışalım.

KSG: Son olarak söylemek istediniz bir şey var mı?

Erdem Oktar (Aşçı-Lütfü Usta): Oyuna gelin.

Canan Onurer (Hizmetçi Kız): Oyuna gelin.

Diren Özdoğal (Selim): Gelin!(Gülüşmeler)

Umur Oktar (Ahmet): Tüm halkımızı oyunumuza bekliyoruz (Gülüşmeler)

Halil İbrahim Demir (Seyfi): 3-4 aylık emeğimizin vereceği hasatı toplamak istiyoruz biz. Bizim istediğimiz tek hasat da şudur: Oyunumuza gelen seyircilerimizin kafalarında bir soru işareti bırakabilmek.

KSG: Bu güzel sohbet için tekrar teşekkür ediyoruz ve çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Görüş

Ali Yalçınay

ABD'nin Felluce Saldırısını Protesto Eylemi

Merhabalar,
Geçtiğimiz günlerde ülkemizde düzenlenen ABD emperyalizminin Felluce saldırısını protesto eylemini eminim adamızda herkes duymuştur. Bu sayıdaki yazımı ben bu eylem hakkındaki görüşlerime ayırmak istedim. Senelerdir dünya halklarını sömüren, emperyalist amaçlar ve rantlar için kullanan ABD son olarak da Felluce'yi işgal etti ve katliam yaptı. ABD sadece bu tür fetih zihniyeti ile dünya üzerindeki ülkeleri işgal etmekte kalmıyor, işgal ettiği ülkelerin insanlarına her türlü zulmü ve işkenceyi de beraberinde getiriyor. Irak'taki durum şu an ortada, ayrıca Amerikan güdüm-lü İsrail'in de Filistin halkına yaptığı zulümler ve baskılar bunun cabası...
Dünyaya hakim olmak istiyor ABD! Bush, "Ben dünyayı fethedeceğim, dünya halklarını sömürüp, katledip kendi emperyalist dünya rejimini yarat-acağım" diyor. "İşçi, emekçi, yoksul

halkları sömüreceğim" diyor Pentagon'daki Teksas'lı Çavuşlar...
Peki buna kim ne zaman dur diyecek? Bu zulümlere, bu acılara kim ne zaman "yeter!" diyecek? Bunu dünya halkları yapacak! Bunu işçi sınıfı ve yoksul halklar yapacak. Bu halkların içinde elbet biz Kıbrıs Halkı da varız. ABD, adamızın dünya üzerindeki stratejik önemini çok iyi biliyor. Adamıza hakim olmak istiyor!
Buna ne biz Kıbrıs Halkı olarak, ne de dünyanın ezilen halkları olarak izin vermeyeceğiz! Irak'ta, Felluce'de ve Filistin'de olanlar ortadadır. Tüm bunlar ortadayken, adamızda gerçekleştirilebilecek herhangi bir burjuva-emperyalist çözümün içinde birincil elden ABD ve AB emperyalistleri de yer alıyorken, dünyada bu emperyalistler kan akıtıyorlarken, Kıbrıs Halkı'nın lehine adaya bir çözüm getirmeleri söz konusu olamaz.
İşte geçen gün yaptığımız eylemle

de bunları ortaya koyduk. ABD emperyalizmine asla ve asla geçit vermeyeceğimizi ve dünyanın ezilen halklarının yanında olduğumuzu bir kere daha dünyaya gösterdik.
Eyleme gelen Iraklı ve Filistinli genç kardeşlerimizin eylemdeki tavırları çok dikkatimi çekti ve beni duygulandırdı. Haklıydılar, suçsuz yere ülkeleri işgal edildi ve talan edildi. Aileleri katledildi ve öldürüldü. Vatan bildikleri güzel ülkelere, ABD bayrağı çekildi...
İşgalin ne olduğunu biz Kıbrıs Halkı çok iyi biliyoruz. Talanın ne olduğunu çok iyi biliyoruz. ABD emperyalizmini protesto eylemine gelen insanların sayısı maalesef çok azdı. Bu benim en çok üzüldüğüm nokta oldu. Partimiz KSP eyleme tam destek verirken, diğer kardeş gençlik örgütü ve bazı derneklere mensup genç insanlarımız eyleme katkı koydular. Öbür yandan adamızın güney kesiminden gelen yurtsever insanlarımız ise maalesef durduruldu

ve eyleme daha fazla destek vermelerine izin verilmedi. Bu da bu eylemde benim en çok üzüldüğüm şeylerden bir tanesi oldu...
Bu eylemlerin sayısını çoğaltmamız gerekmektedir. Biz Kıbrıs gençliği olarak hep en ileride, hep en önde yaşatmalıyız bu eylemleri. Burjuvazinin ne olduğunu çok iyi biliyoruz! Amacının ne olduğunu çok iyi biliyoruz!!!
Bunları bildiğimize göre de ABD emperyalizmine karşı yapılan eyleme katılmayan, eylemimize destek vermeyen örgütlere de bizim nacistane bir çağrımız olacaktır: "Gelin siz de destek olun! Gelin hep birlikte durduralım bu vahşeti!" Bu çağrımıza bu örgütler umarım bu kez kulak verirler ve desteklemeye gelirler...
Emperyalizme karşı mücadele etmek için birleşik bir cephede toplanmamız gerekir. Dünya ABD'nin tekeline girmemelidir. Buna izin vermeyeceğiz...

Bombalar Susturulamıyor!

KKTC'nin bir hukuk devleti olduğunu savunan yetkililer bir türlü susmak bilmeyen bombalama olaylarının failerini bulamıyorlar. En son 29 Kasım gecesi Lefkoşa bomba sesiyle sarsıldı.
Bedrettin Demirel caddesi üzerindeki Polatkan Turizm Merkezi kimliği belirsiz kişilerce bombalandı. Lefkoşa Polis Müdürlüğü net bir açıklama yapmazken, bombanın ses etkili olduğu iddia edildi.
Polatkan Turizm'in Güney Kıbrıs üzerinden hava ve deniz ulaşımı ile tarifeli seferler yapması bombalamanın siyasi bir yönünün olup olmadığını gündeme getirdi.
Polatkan Turizm'in sahibi Ali Polatkan "Romanya'da geçtiğimiz hafta beni kaçırdılar. Ben olayın üzerine gitmeye devam ettim. Şimdi de bunu yaptılar. Demek ki burada da yurdumuzda da uzantıları vardır. Bu bir örgüt işidir. Temiz toplumu ya yaratacağız, ya da yok olacağız. Bu toplumu kirletenler bellidir." diye açıklamada bulundu.
Polatkan'ın açıklamalarında Romanya'da kendisini kimlerin ve neden kaçırdıklarını söylememesi ve kendisini kaçırılan buradaki uzantılarının kimler olduğunu belirtmemesi kafalarda soru işareti bıraktı. Polatkan'ın istediği temiz bir toplum için bu kişileri net bir şekilde açıklaması gerekirdi. Bu bombalama olayı yurdumuzda ilk değil ve failerinin kim ve ne amaçlı olduklarını bulmadan da son olmayacaktır.

Sosyalist Gözlem
Özdemir Göçer

Avrupa/Afrika gazetesinin Kuzey Kıbrıs'taki militarist dikta rejimine karşı vermiş olduğu mücadeleyi başından beri takdirle izledim.
Afrika'nın sahibi ve başyazarı Şener Levent ve arkadaşları Kıbrıs Türk toplumunda bugüne kadar hiçbir günlük gazetesinin göze alamadığı cesur bir çizgi izlediler.
Ülkemizdeki her türlü baskı ve yolsuzluğun üzerine gittiler. Onları teşhir ettiler. En başta da, tabu sayılan, Türk ordusu ile ilgili konuları cesaretle değıştirdiler.
Avrupa/Afrika'nın bu çizgisi, aslında Batı Avrupa'da her sıradan bireyin görmek istediği 'burjuva demokratik' bir çizgiydi. Sosyalizmin, komünizmin propagandasını yapan bir çizgi değildi. Ancak Kuzey Kıbrıs'ta öylesine militarist bir baskı rejimi var ki, burjuva demokrasisi talep etmek bile gerçekten cesaret işiydi. Avrupa /Afrika bu cesareti gösterdi. Ülkemizin kuzeyindeki işgal rejiminin peşesini açtı. Gerçek yüzünün ortaya çıkmasına büyük katkıda bulundu. Kendisini demokrat ya da devrimci olarak niteleyen hiçbir Kıbrıslı bu gerçekleri inkar edemez.
Bugün askeri mahkemelerde hukuktan anlamayan üst rütbeli subaylar hakimlik yapamıyorsa, bu Avrupa/Afrika sayesinde.
Bugün sivil asker mahkemelerde yargılanamıyorsa bu Avrupa/Afrika sayesinde.
Şehit çocuklarına tahsis edilen arsalarından asker çekilmişse bu da Afrika/Avrupa sayesinde.
Örnekler çoğaltılabilir.
Afrika demokratikleşme yolunda çok iyi işler yaptı. Ancak gazetesinin siyasi çizgisinin tutarlılığını korumakta aynı ölçüde başarılı olamadı.
Biz sosyalistler Afrika'da görmeyi arzu ettiğimiz sosyalist çizginin yokluğundan dolayı hayal kırıklığına uğramış değiliz. Çünkü Afrika'nın "önce burjuva demokrasisi, sonra sosyalizm" düşüncesinde olduğunu biliyoruz. Bu neredeyse ülkemizdeki tüm solun genel bir yanıışı.
Ayrıca Afrika yazarlarının Marksist - Leninist bir ideolojiye bağlı olmadıklarını da biliyoruz.

İbrahim Aziz Özür Dilemelidir

Afrika zaman zaman Hitler faşizminden dünyayı kurtaran, sosyalizmin inşasını başarı ile gerçekleştiren Stalin önderliğindeki SSCB'ne ve Stalin'in şahsına küfür eden yazılar da yayınlamaktadır. Bunlar sır değil!
Bunlara rağmen biz, ülkemizdeki militarist rejime karşı burjuva demokrasisini savunduğu sürece Afrika ve Afrikacıların yanında olduk. Onlarla dayanışmayı görev bildik.
Bunu yaparken Afrika'nın bize göre yanlış olan görüş ve tutumlarını da eleştirmekten çekinmedik.
Başkalarını eleştirmeyi çok seven Afrika, bizim eleştirilerimiz karşısında hep öfke duydu. Bu yüzden zaman zaman bize karşı tavrı takındı ve işi gazetemize ambargo uygulamaya kadar vardırdı.
Bugünlerde Afrika yine faşist tehdit ve saldırılar karşısındadır. Bu satırların yazarı olarak ben Afrika gazetesine karşı sivil faşist güçlerin giriştiği saldırıları kınıyorum.
Türkiye devrimci hareketinin çok yakından tanıdığı Doğu Perinçek adlı sahte sosyalist, işçi aristokratının televizyonundan yapılan tehditleri şiddetle kınıyorum. Özellikle Doğan Harman ve gazetesinin sözde soldan, gerçekte derin devlet cephesinden yürüttüğü saldırılara karşı Afrika'nın yanında olduğumu vurguluyorum.
Ama tüm bunları yaparken Şener Levent'e de dostça bir uyarıda bulunmayı, dayanışmanın bir gereği sayıyorum.
Afrika gazetesi ırkçılık yapan bir platform mu?
Ülkücü faşistlerin Afrika'ya saldırılarına vesile olan İbrahim Aziz'in yazısını ben de okudum. Okudum ve bir Kıbrıslı sosyalist olarak utandım. Şener Levent bu yazının düzeltici hatasından yanlış anlaşıldığını yazdı. Bu tavrı kendi hatasını görmezlikten gelen ve üzerine sünger çeken bir tavidir. Bu yazıda düzeltici hatası olmasa da yazının içeriği tamamıyla ırkçıdır. Şener isterse yazıda hata olduğunu söylediği noktaları düzeltip yazıyı bir daha yayınlasın da görelim.
Ben İbrahim Aziz'i ilerici bilirdim. Demokrat sanırdım!

Meğer, 1960'lı yıllardan beri Kıbrıs Türk Toplumunun başına çöreklenmiş BEY (Bayraktarlık, Elçilik ve K.T.Yönetimi) cuntası tarafından, toplumdan dışlanarak yaşamaya mahkum edilmiş olmak, İbrahim Aziz'de faşizme ve emperyalizme karşı bir düşmanlık yaratacağına, ırkçı bir tepki yaratmış: Türk düşmanlığı!!
İbrahim Aziz'in sözkonusu yazısını 10/11/2004 tarihli Afrika'daki "gacosun beeeö" yazısı takip etti.
İbrahim Aziz bu yazılarında özet Olarak diyor ki;
-Bütün Türkler yalancısıdır, hırsızdır, rüşvetçidir, gacodur (her ne demekse)!
Bir insan bütün bir ulusu hırsızlıkla, yalancılıkla, rüşvetçilikle suçlayabilir mi?
İbrahim Aziz Türkiye hakim sınıflarına düşman olabilir. Onları yukarıdaki kötü sıfatlarla suçlayabilir. Ama sömürücü sınıflara karşı öfkesini bütün bir ülke halkına karşı öfkeye dönüştürürse bunun adı ırkçılık olur.
Kaldı ki rüşvet, hırsızlık ve yalancılık sadece Türk burjuvazisine özgü özellikler değil. Burjuvazinin genel karakteri budur!
Bir zamanlar Şener Levent 'iki Türkiye vardır; aydınlık Türkiye ve karanlık Türkiye. Biz Nazımlar'ın, Aziz Nesinler'in, Denizler'in aydınlık Türkiye'sini seviyoruz' diyordu.
Bence bu her ülke için geçerlidir. Dünyamız henüz sınıfların varolduğu bir dünyadır.
Dünyamızın iki yüzü vardır: aydınlık yüzü ve karanlık yüzü!
Dünyamızın her köşesinde aydınlık yüzler elele vermeli, omuz omuza vermeli, güçbirliği ve uluslararası dayanışma ile karanlık yüzlere karşı mücadele etmelidir.
Bu gerçeği kavramadığımız sürece Dünya'da karanlık hüküm sürmeye devam edecektir.
İbrahim Aziz tutarlı bir demokrat ise yazdıklarının özeleştirisini yapıp Türkiye halkından ve Afrika okuyucularından özür dilemelidir.
Sağ'da yeterince ırkçı vardır. Bir de solcuyum diye diye ırkçılık yapanlara tahammül edecek halimiz yok.

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKİM

Bir tartışmadır aldı başını gidiyor, Öncesinde ve sonrasındaki gelişmeler!

Son bir kaç senedir bişeylerin öncesinde ve sonrasındaki gelişmelerle yatıp kalkıyoruz da,

Bir türlü kendi taleplerimizi ortaya koyup, kendi açımızda hayati olan öncelikleri elde edebilmek için gerekli adımları atamıyoruz!

Hep başkalarının öncelikleri önde geliyor,

Hep birtakım tarihlere odaklanırken, öncesini yada sonrasını bekleyerek.

"Şubattan önce oldu mu olur!

Olmazsa işimiz borudur!"

"Aha bu Aralık'dan önce oldu olur, olmazsa yandık anam!"

A be bubam, hiç mi aklına gelmez şu; beklentilerini elde edebilmek için atman gereken adımlar vardır!

Beklediğin sürece başkasının öncelikleri olsun da sıra bize gelsin, Ayvayı yeyen hep sen olacaksın!

İşte yine bir Aralık öncesi, Aralık sonrası olası gelişmelere odaklandı herkes!

Peki nedir beklentimiz bu Aralık'tan? Yok, geçen Aralık statükoyu yıkmayı ümit etmiştik ama,

Maşallah statüko hala dim dik ayakta! Hem de bombalarıyla birlikte!

Ne yaparsın, birileri "Statükosuz Kıbrıs olmaz!" dermişcesine, yıkılanın yerine inşa etmekte yenisini!

Yok aynıysa değil eskisiyle! Bu yeni olanı, hem de statükoya karşı olanların desteğiyle ayakta durmakta aslında!

Aralık öncesi kılımızı bile kıpırdatmamalıyız diyor oğul Denктаş!

Yeni Toplum Liderimiz ise beyanat üzerine beyanat vermekte, "Evet"imiz ödüllendirilmelidir diye!

E tamam da, biz "evet"i ödüllendirilmek için değil, ülkemizi birleştirmek için vermiştik ama!

E, dedik ya başında, bizim önceliklerimizden önce anamızın öncelikleri gelir ne de olsa!

Anamızı ağıltırsa da anamızın öncelikleri, haşa küçüğe susmak düşer büyüklerin arasında!

Hele bir anamız alsın alacağını, elbet kemikleri yalamak da bize kalır

Öncesi ve Sonrası

sonunda!

E ama biz kemik yalamak mı isteriz, yoksa yemek pişirmek mi, kendi mutfağımızda!

Doğru ya, bizim kendimize ait bir mutfağımız bile yok şu garip dünyada!

Gel de ağlama şu garip haline, oysa ne de çok inanmıştık "Bu Memleketin Bizim Olduğuna!"

Halbuki birileri bizden çok sahiplenmiş bu adayı!

O kadar ki, onbinlerce insanını yollamış buraya, hem de sırtına silahı, altına tankını vererek!

Yanlış anlamayın sakın, amacı savaş değil!

Tam tersi barış getirmek buraya, o kadar çok seviyor ve de sahipleniyor ki burasını, feda etmeye hazır uğruna binlerce canı!

Halbuki biz öyle miyiz?!

Yok canım sen de, bize ne denirse onu yaparız biz, hem büyüklerin yanında konuşmak ayıptır bizim kültürümüzde!

Onlar konuşurlar, gerekirse savaşır ve bizim için en doğrusu ne ise karar

verirler elbet!

Bize ise bu karara uymak düşer sadece!

Gerekirse silahı elimize alır vururuz bir birimizi, gerekirse ikiye böleriz ortasından vatanımızı!

Ne garip insanlarız yahu biz böyle?!

Hem şikayet ederiz tüm bu olanlardan, hem de ekleriz hemen ardından, "Bizler küçüğüz, söz söylemek düşmez bizlere." diye!

E be güzelim Kıbrıs insanı, demezler mi sana, "Özgürlük Emek İster, Uğruna Mücadeleyi Göze Almak İster" diye.

Emek vermezsen, mücadeleyi göze almazsan, hep birilerinin önceliği seninkinden önde gelir,

Ya şikayet et olanlardan ve kalkıp ayağa karşı çık şu kendini bilmez büyüklerin olacak canilere,

Ya da şikayet etmeden razı ola, onların sana biçeceği her türlü rezil ve insanlık dışı bir geleceğe!

İşte bu öncesi ve sonrasıdır ki senin geleceğini belirleyecek!

Karşı çıkmanın öncesi mi, razı olmanın sonrası mı?

Hangisini tercih edersin?

Ukrayna'daki Olayların Kökeni

Ukrayna'nın füze teknolojisinde önde gelen ülkelerden biri olması da eklenince bu ülkenin gerek Rusya gerekse Avrupa emperyalistleri için ne kadar önemli olduğu rahatlıkla

petrolünün ve doğal gazının Ukrayna üzerinden Avrupa'ya pazarlandığı bilinen bir gerçek. Ancak Akdeniz kıyılarındaki sınırları olan güney Avrupa ülkeleri bu petrol boru hatlarından fazlaca yararlanamıyor. Bu ülkeler için Ceyhan'dan petrol almak en ekonomik metot. Böylece bu ticaret yolu Anglo-Amerikan tekelinde tutulmuş oluyor.

Petrol tüketimi için Çin de talepte bulunmakta. Dolayısıyla Süveyş Kanalı üzerinden Çin'e ve Japonya'ya petrol ticaretinin artması da beklenmektedir. Bu durumu çok iyi değerlendiren Rus emperyalistleri Akdeniz'deki petrol ticaretinden pay almayı amaçlıyor. Böyle bir durumda Anglo-Amerikan petrol tekelleri ile Rus petrol tekelleri arasında bir çıkar çatışması mevcuttur. Özellikle Hazar petrolünde etkili olacak ve de Karadeniz üzerinden petrol ticaretini artıracak Odesa Brody petrol boru hattı stratejik olarak önemli bir yer tutmaktadır. Odesa Brody petrol boru hattı inşa edilirken Hazar petrolünün bu hat üzerinden de Avrupa'ya pazarlanması düşünülmüyordu. Bu durumda Akdeniz'deki Avrupa ülkeleri bu petrolden pek fazla yararlanamayacaktı. Bu petrol boru hattından en fazla Almanya, Slovakya, Avusturya, Çek Cumhuriyeti gibi Ukrayna'ya yakın ülkeler yararlanabilecekti. Fransa, İspanya ve İtalya'nın petrol taleplerinin önümüzdeki dönemde daha da artacağı dikkate alındığında Akdeniz petrol ticaretinin önemi açık olarak görülmektedir. Odesa Brody petrol boru hattı Odesa'dan Brody'e petrol pompalayacağına tersi bir işlev yapmaya yani Brody'den Odesa'ya pompalamaya başladı. Böylece Karadeniz Akdeniz petrol ticareti artırıldı. Bu durum Bakü Ceyhan petrol boru hattına rakip olarak kendini göstermektedir. Bu nedenledir ki Rusya Türkiye'nin Trakya üzerinden yeni bir boru hattı inşası için Türkiye ile pazarlık yapmaktadır.

21 Kasım 04 Ukrayna başkanlık seçimi işte bu çerçevede ve bu çıkar grupları arasında bir yarışmaydı. Batı yanlısı Viktor Yushchenko ile Rus destekli

Viktor Yanukovich arasında bir rekabetti. Seçimler sonucunda Rus yanlısı Yanukovich % 49.46 oy alırken Avrupa ABD yanlısı Yushchenko ise %46.61 oy aldı. Seçim sonuçları bu şekilde açıklandıktan sonra OSCE (Avrupa İşbirliği ve Güvenlik Örgütü) gözlemcileri seçimlerde şike olduğunu açıkladılar. Gözlemcilerin bu açıklamalarıyla beraber Ukrayna'da kitle eylemleri başladı. Yushchenko taraftarları seçimlerde şike olduğu için Yanukovich'in başkan olmasını sokak gösterileriyle protesto ettiler. Buna karşılık özellikle de Ukrayna'nın doğu eyaletlerinde çoğunluğu kazanan Yanukovich taraftarları da ayrı eylem düzenleyerek seçimlerin kabul edilmesinde diretiler. Ukrayna Anayasa Mahkemesi yeni bir karar alarak seçim sonuçlarını askıya aldıktan sonra Ukrayna Parlamentosu'nun çoğunluğu, 255'e 195 oyla seçimlerin iptal edilmesi kararı aldı.

Ukrayna'da kriz derinleşirken AB ve Rus emperyalistleri de görüşmeler yaparak bu konuda bir sonuç almaya çalışıyorlar. Ancak Ukrayna'da kriz derinleşmeye devam ediyor. Yanukovich taraftarları Ukrayna'nın doğusunda otonom bir bölge için harekete geçtiler. Bu bölgede oluşturulacak bir otonom yönetim sayesinde Ukrayna'nın Karadeniz'e olan bütün bağlantıları Yanukovich taraftarlarının eline geçmiş olacaktır. Buna ek olarak bu otonom bölgede bağımsız ekonomik gelişme bu planların arasında. Deyim yerinde ise Ukrayna Ruslar ve Avrupalılar arasında parselleniyor. AB dönem dışişleri başkanı Hollanda'nın bu seçimlerle ilgili yaptığı açıklama çok çarpıcıdır. Basına açıklama yapan Hollanda Dışişleri Bakanı Ben Bot Ukrayna'da başkanlık seçimlerinin tekrardan yapılmasını öğütlemektedir.

Ukrayna'daki bu gelişmelerin tam olarak ne hal alacağı henüz daha sonuçlanmadı.

Son haftalarda Ukrayna'daki başkanlık seçimleri sonuçlarına bağlı olarak kitle eylemlerinin arttığı görülmektedir. Başkan adaylarının taraftarları değişik şehirlerde büyük yığın eylemleri gerçekleştirerek kendi iradelerini kabul ettirmek için harekete geçtiler.

Bu olayların içyüzü değişik bir boyuta dayanmaktadır.

Karadeniz'in kuzeyinden Rusya'nın güneyine kadar Polonya, Romanya, Macaristan, Slovakya sınırlarıyla Hazar ve Rus petrolerinin geçit yerinde olan bir ülke. 50 milyon nüfuslu bir ülke aynı zamanda bir tahıl ambarı. Dünya silah ihracatında ise 6. ülke durumunda.

Nüfusunun %22'si Ruslar'dan, %5'i diğer milliyetlerden %73'ü ise Ukraynalılardan oluşmaktadır.

1991'de Sovyetler Birliği'nin çökmesiyle beraber stratejik konumunun çok iyi farkında olan Ukrayna rejimi bir taraftan Rusya ile bağlar kurarken, diğer yandan Avrupa'nın da içinde olduğu batı emperyalistleriyle ilişkilerini geliştiren bir ülke.

1994 seçimlerinde Kuchma başkan seçildikten sonra Ukrayna, ABD ve Rus emperyalistleri ile pazarlığa girerek üçlü nükleer silahlardan vazgeçileceğine dair bir anlaşma imzaladılar. Bunun sonunda Ukrayna nükleer silahlarını Rusya'ya devredecek, Rusya'dan nükleer reaktörleri için yakıt alacak, ABD de Ukrayna'ya mali destek sağlayacaktı. Bilindiği gibi Ukrayna Sovyet askeri endüstrisinin %30'unu devralmıştı.

Diğer yandan Avrupa'ya pazarlanan Rus ve Hazar petrol ve de doğal gaz boru hatlarının büyük çoğunluğu Ukrayna üzerinden geçmektedir. Buna

görülebilir.

1990 yılında bağımsızlığını ilan eden Ukrayna yeni anayasa ile cumhurbaşkanlığı seçimini ABD sistemi ile uyumlu kıldı. Yani cumhurbaşkanı 2 dönem başkanlık yapabiliirdi. Üçüncü dönemde yeni bir cumhurbaşkanı seçilmek zorunda idi. 1994 ve 99'da Leonid Kuchma cumhurbaşkanı seçildikten sonra ikili bir siyaset güttü. Ukrayna'nın stratejik pozisyonunu çok iyi değerlendiren Kuchma bir yandan Avrupalılar'la ve NATO emperyalistleri ile işbirliği anlaşması imzalarken, diğer yandan Rusya ve Kazakistan'la da değişik işbirliği anlaşmaları imzaladı. Bu çift şeritli ekonomik strateji gerek Rus emperyalistlerini gerekse Avrupa emperyalistlerini sürekli rahatsız ediyor.

AB emperyalistleri, 1990'ların başında Polonya, Macaristan ve Çekoslovakya'yı kendi etki alanlarına alırken, aynı dönemde Ukrayna'yı kendi alanlarına alamadılar. Bu aslında o bölgedeki güç dengelerinden kaynaklanan bir durumdu. Son dönemde dünya petrol boru hatlarının ve petrol kaynaklarının tekrardan düzenlenmesi çatışmaları çok iyi bilinmektedir. Çeçenistan'daki savaş, Gürcistan'daki çatışmalar, Afrika'nın Gine Körfezi'nde olan iç savaşlar, Güney Amerika ülkelerinde çatışmalar hepsi de büyük emperyalist tekeller arasındaki petrolü kontrol etmek için yürütülmektedir.

Bakü Ceyhan boru hattıyla Hazar petrolü Akdeniz'den yakında pazarlanacak. Hazar petrolünün pazarlanmasında Ruslar da pastanın bir kısmını talep ediyorlar. Hazar

Kıbrıs Sosyalist Partisi Birinci Olağan Kongresi'ni Coşkulu Bir Şekilde Gerçekleştirdi

20 Kasım 2004 tarihinde Arabahmet Kültür Merkezi'nde gerçekleşen KSP Kongresi'ne Türkiye'den Emeğin Partisi, Güney'den AKEL, DİSİ, Yeşiller ve PEO., Kuzey'den ise CTP, TKP, BKP, YKP, BMBP ve sendikalarla sivil toplum örgütleri katılmıştır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin üye ve sempatizanlarının yoğun katılımı ile gerçekleşen Birinci Olağan Kongresi Gerek Kıbrıs Sorunu gerekse dünyadaki gelişmelerle ilgili kararları tartışarak onaylamıştır.

Sinevizyon göstergisi ile başlayan kongre KSP genel Sekreterinin açılış konuşması takip etti.

Divan başkanlığına Zehra Cengiz, divan sekreterliklerine de Kamil İncirlili ve Canan Onurer oybirliği ile seçildiler.

Davetlilerin konuşmalarından sonra

faaliyet raporu özet olarak KSP Genel Sekreteri tarafından sunulurken oylandı. Faaliyet raporunda iki yıllık çalışmanın özetini veren Genel Sekreter Kazım Öngen bu dönem içerisinde partinin zaafatlarını da özeleştiri olarak açık bir şekilde kitlelere aktardı.

Geleceğe yönelik çalışmalarla ilgili olarak işçiler arasında yoğun örgütlenme çalışması tespitinde bulunan Öngen, bu konuda kadroların da geliştirilmesi gerektiğini vurguladı. Öngen'den sonra söz alan Kadriye Onurer

ise mali raporu sundu. Parti gelirlerinin üyelik aidatlarına ve bağışlarına dayandığını rakamlarla açıklayan Onurer, partili yoldaşların bu konularda özverilerinin daha da artarak devam edeceğine olan inancını belirtti. Mali rapor oy birliği ile onaylandı.

Program ve Tüzük değişiklikleri önerileri onaylandıktan sonra karar tasarılarının tartışılmasına geçildi.

"Dünyada Durum, Burjuva Çözüm Stratejisi ve KSP'nin Tavrı, KSP, Kıbrıs Komünist Partisi'nin Tarihsel Mirasını Coşkuyla Selamlar, Tüm Kıbrıs'ın Sosyalist Partisi Olduğunu Yeniden İlan Eder, Kıbrıs Sorununun Çözümü ve Enternasyonal İlişkiler olmak üzere dört karar tasarısını tartışarak onaylamıştır.

Kongre yeni Merkez Komitesi'ni de seçmiştir. Merkez komitesine seçilenler Kazım Öngen, Mehmet Süleymanoğlu, Zehra Cengiz, Kamil İncirlili, Yusuf Alkım ve Kadriye Onurer'dir.

Seçilen MK'nın kendi arasında yaptığı toplantı sonucu belirlenen görev dağılımı şöyledir:

Genel Sekreter..... Kazım Öngen

Siyasi Büro Sekreteri..... Mehmet Süleymanoğlu

Örgütlenme ve Sosyal Kültürel Aktiviteler Bürosu Sekreteri..... Yusuf Alkım

Kadın Bürosu Sekreteri..... Zehra Cengiz

Gençlik Bürosu Sekreter..... Kamil İncirlili

Mali Büro Sekreteri..... Kadriye Onurer

Kıbrıs'ta
SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik/Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 0392 22 70 681
Baskı: Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik/Lefkoşa Tel: 22 74 872

web: www.st-cyprus.co.uk/main/home
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk

SOSYALİST GENÇLİK

Aralık 2004, Yıl:1 Sayı:16

KSP GB Yayın Organı

GENÇLİK GELECEK

GELECEK SOSYALİZMLE

ÖZGÜRLEŞECEK

BİZ HAKSIZ SAVAŞLARA KARŞIYIZ; YA SİZ?

24 Kasım Çarşamba günü, saat 18:00'da KSP Gençlik Birimi, BKGH, DAÜ-KÖB, YKP Gençlik, TKP Gençlik Kolları, POST ve Baraka'nın organize ettiği ve birçok Türkiyeli ve Filistinli öğrenci ile güneyden İşçi Demokrasisi'nin de katılımıyla bir eylem düzenlendi. Amerika'nın ve diğer emperyalistlerin Irak'ta giriştiği ve Felluce katliamları ile iyice şiddetlenen emperyalist saldırısına karşı bir ses de Lefkoşa'da yapılan eylem ile yükseldi.

Beer Garden önünde saat 17:30'dan itibaren toplanmaya başlayan gruplar, 19:00'da Pizzato'nun önüne doğru yürüyüşe başladılar. "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "İşgallere Karşı Omuz Omuza", "Emperyalizme Karşı Birleşik Cephe", "Katil ABD, Ortadoğu'dan defol" gibi sloganların atılarak yürüyüşe geçen grup, kendilerini Pronto'nun önünde bekleyen grupla buluşarak "Sam Amca" maketine iddianameyi okuyup suçlarını saydıktan sonra, maketi ateşe verdi.

Eylem, müzik dinletisi ile sona erdi. Eylemde farkedilmesi gereken bir yan var. "Kendilerini Pronto'nun önünde bekleyen grupla buluşarak"...

Bu ifade, eyleme katılanların birlikte hareket edemediklerini anlatıyor.

Peki bu eyleme katılanlar ve katılmak isteyenler neden başından sonuna kadar birlikte hareket edemediler?

Çünkü, eylemin başlamasına dakikalar kala polis, örgüt temsilcilerini bir kenara çekerek, eyleme Rumların, Türkiyelilerin ve Arapların katılamayacağını bildiriyor ve eğer eyleme, yürüyüşe katılırlarsa, tutuklanacaklarını, kendilerine dava okunacağını bildiriyor.

Polisle örgüt temsilcileri arasında yarım saat-45 dakika kadar süren bir pazarlığın ardından polise geri adım atılmıyordu.

Böylelikle yürüyüşte kitle, niceliksel olarak aşağı çekiliyor.

Maketin yakıldığı yerde, iki grup (yürüyebilenler ve yürüyemeyenler) birleşerek eylemi sonlandırıyorlar.

Şimdi, buradan CTP hükümetine soruyoruz;

Siz, bu savaşa karşı mısınız?

Karşıysanız, neden bu eylemin yapılmasına dönük, eylemin gücünün yitirilmesine dönük önlemler aldınız?

Eğer o çok sevdiğiniz KKTC kanunlarının yabancı uyrukluların bu tür eylemlere katılmasına izin vermediğini iddia edecekseniz, 1 Eylül mitinginde kürsüden neden PEO temsilcisini konuşurdunuz?

Neden 1 Mayıs'ta Rumları konuşturdunuz?

Siz o KKTC kanunlarının sadık bekçisiyseniz önce kendinizle çelişmeyiniz.

Ya tastamam uygulayınız ya da hiç uygulamayınız.

Ki, bizler de karşımızda kimlerin olduğunu bilelim (hoş, biliyoruz zaten).

Kanunları uygulamak, eylemden eyleme mi sözkonusu oluyor?

Eylemin niteliği mi kanunların uygulanabilirliğini koşullandırıyor?

Eylemi mi kanuna, kanunu mu eyleme uydurmaya çalışıyorsunuz?

Hangisi?

Irak'ta yaşanan insanlık düşmanı suça karşı binbir milletten insanın bir araya gelip sesini yükseltmesinden korkuyorsanız ve insanları "dava okumak", "tutuklamak" ile korkutmaya çalışıyorsanız sizler de, "anavatanınız" TC gibi insanlık düşmanı suç işleyenlerin safındasınız!

Sizler bu haksız savaşın yanında mısınız, değil misiniz?

Yanıdaysanız, eylemdeki tavrınızı nasıl açıklayacaksınız?

Aynı şeyi NATO karşıtı eylemde de yapınız!

Amacın nedir CTP hükümeti?

Hükümet misin değil misin?

Eğer "bu işler benden habersiz, bağımsız dönüyor" diyorsanız, milleti boşuna hükümet diye kandırma.

Daha polisine bile sahip çıkamıyor ve ilerici bir eylemi bitirmek için müdahale etmelerine sesini dahi çıkaramıyorsanız, bunun da nedeni TC ve senin TC ile sıkı fıkı götürdüğün ilişkilerin ise, kimseye maval okuma, terket o koltuğu.

En azından şerefli bir iş yapmış olursun.

En azından, insanlık düşmanı suç işleyen canavarları protesto edenlerin karşısına bazen uygulayıp bazen uygula-

madığın kanunlarınla, polisine, konuşmalarımızı dibimize kadar gelip de dinleyen polislerle çıkmazsın!

En azından, ben de bu insanlık düşmanı suçlara karşıyım ve en geniş katılımı eyleminizi yapmanızın arkasındayım diyebilirsiniz!

TC'yi biliyoruz.

Onlar hoşlanmazlar böyle şeylerden!

Malum bütün memleketi kilometre kare kilometre kare satılar gavura!

Amerikan karşıtı bir şey olunca oralarda biber gazları, elektrikli coplar, mermiler, bombalar uçuşur.

Siz de mi bu yoldasınız ey iktidarsız iktidar?!

İktidarınız yoksa inin oradan aşağı!

İktidar olduğunuzu söylüyorsanız da, polisimize hakim olun.

Canınız istediğinde uyguladığınız kanunlarınıza da!

Ya da en iyisi sizler o meşhur "konjonktür", "değişen dünya" laflarına sarılın.

Dünyaya karşı çıkmanın terörizm olacağını söyleyen bir başbakan olduktan sonra ne diyelim artık!

Dünya eşittir emperyalizm ise, buna karşı çıkanlara şapka çıkartınız!

Onların karşısına "sınır dışı etme" tehditleriyle gelen polislerle dikilmeyiniz!

Bu tür küçük numaralarla Kıbrıs'tan da yükselcek olan anti-emperyalist sesleri susturamayacaksınız bilirsiniz!

Çünkü insanlık düşmanı suç işleyenlere karşı insan kalmayı becerebilenler sizlerin engellemelerine rağmen ses çıkarmaya devam edecekler!

KIVILCIM

Yoldaşlar, Bildiğiniz gibi partimizin birinci kongresi geçen hafta yapıldı.

KSG'nin geçen sayısında parti kongresinin önemiyle ilgili geniş açıklamalar yapmıştık.

Şimdi bu açıklamaları pratikle buluşturmanın zamanıdır.

Ne demiştik?

Parti kongreleri, ileriye dönük atılan önemli adımlardandır.

Parti kongreleri, partinin geçmişe dönük özeleştirisini içerir.

Parti kongreleri önüne geliştirilmiş perspektifler koyarak atılım yapmayı hedefler. Çok kısa ve öz olarak söylenenler bunlardı.

Şimdiden sonra tüm partili yoldaşlarımıza, özellikle de gençliğimize önemli görevler düşmektedir.

Bunlardan en temeli, siyasi-ideolojik olarak kendimizi daha da yetkinleştirmemizin zorunluluğunu kavramak ve bu hedefe doğru adım atmaktır.

Partimizin Lenin'den, Stalin'den aldığı mirası, ideolojik üstünlüğünü bir adım daha ileriye götürmek, tüm üye ve sempo-tizan gençlerimizin kendilerini eğitmeleri ile doğrudan ilişkili bir olgudur.

Bunu yadsımayız, bizleri geriye götürecektir.

Bu konuda hassas olmak zorundayız.

İkinci nokta ise, Kıbrıs'taki diğer siyasi partilere kıyasla nitel üstünlüğümüzü, nicel üstünlüğümüz ile tamamlamaktır.

İki senelik bir parti olmamıza rağmen, bu kısa süre içinde, gücümüzün yettiği oranda en geniş çevrelere ulaşma, onlara doğruları gösterme, propagandamızı yapma ve belli bir taban oluşturma konusunda ciddi adımlar attık.

Ancak, devrim kitlelerin eseridir yoldaşlar!

Devrimi, kendi partisi önderliğinde işçi sınıfı ve müttefikleri yapacaktır.

Bizlerin, en önemli uğraş alanlarından birisi de bu noktadan sonra örgütlenmemize azami hız vermek, kitlelerle kucaklaşmak ve onları sınıfın partisinde örgütleyebilmek olmalıdır.

Gençlik dendiğinde akla sadece öğren-ci gençlik gelmemelidir.

İşçi gençlik arasında yürüteceğimiz çalışma, işçi sınıfı partisi olduğu iddiasında olan partimizin geleceğe dönük çok önemli bir atılımı olacaktır.

Kongre raporlarımızı incelediğimizde, bu konuda çeşitli eksiklikler, zaafiyetler yaşadığımızın özeleştirisini göreceğiz.

Bu kongre, bunları aşabilmemiz için önemli bir süreçtir.

PARTİ GENÇLİĞİNE DÜŞEN GÖREVLER

Bu bilinçle hareket edip, KSP'yi en geniş halk yığınlarının partisi yapmak zorundayız.

Tarih, bizlerden bunu bekliyor.

Her bölgede birimlerimiz oluşmalı!

Her semtte, işçi mahallesinde, emekçinin olduğu her yerde birimlerimiz olmalı!

Parti gençliği, bu aşamadan sonra şimdikinden çok daha fazla çalışmak durumundadır.

Yaklaşan seçim süreci de bunun bir göstergesidir.

Kitlelerin genel olarak politikleştiği seçim dönemleri, bizlerin örgütlenme ve başarılar kazanma alanında önem taşımaktadır.

Bu nedenle, partimizi köy köy, mahalle mahalle, sokak sokak, ev ev kitlelere tanıtmak, desteklerini almak zorundayız.

Bizler, bunu sadece seçim dönemlerinde birkaç koltuk kapıp meclise kalpağı atmak için öngörmüyoruz.

Sadece aracı (seçimleri) doğru kullanmak, işçi sınıfı mücadelesini ileriye taşımak, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejimize fayda sağlamak amacıyla seçim dönemlerinin önemini kavramamız gerekiyor.

Her koşulda örgütlenmemizi, ideolojik

birlik ve beraberliğimizi, yoldaşlığımızı daha da sağlamlaştırmamız gerekiyor.

Bunun için "şu dönem, bu dönem" ayrımı yoktur.

Bu bizim birincil görevimizdir.

Unutmayalım, KSP'nin her alanda zaferi, kısa vadede AEBCH binamıza konan bir taş olacaktır.

Kongremizi geride bıraktık yoldaşlar! Tarih bizlere yüklediği sorumluluk çok büyük!

Yeni bir dünya, sınıfsız, sömürsüz bir düzen için, daha çok birbirimize kenetlenmeliyiz!

Sınıf ile bütünleşmeliyiz!

Parti içi birliğimizi korumalı ve ileriye taşımalıyız!

Partimizi, siyasetimizi ileriye taşımalıyız!

Sınıf mücadelesinin, tarihin bizlere, KSP'lilere yüklediği ağır sorumluluğun hakkını vermeliyiz!

Atılım kongremizin açılımlarına, öngörü ve kararlarına sıkı sıkı sarılmalı, kongremizin bizlerden beklediklerini layıkıyla yerine getirmeliyiz!

Tüm KSP'li yoldaşlar hep birlikte daha ileriye!

E-mail: kspgb@yahoo.com Tel: (0392) 2270680

Soru

CTP gençlik diğer örgütlerle yapılan toplantılarda konuşulanların gazetemizde yazılmasından neden rahatsız oluyor? Gizlenmek istenen nedir? CTP'nin burjuva-milliyetçi tezleri mi? Yoksa bu toplantılar illegal de biz mi bilmiyoruz?

Polemik

Kıbrıs sorununu emperyalist planlarla çözme iddiasında olan partilerimiz bu çözümün ne zaman gerçekleşeceğini neden söyleyemiyorlar?

Üniversite Günlüğü

Üniversitelerde hız kazanan öğrenci birliği çalışmaları neden hep seçim dönemlerine denk düşüyor? Bileniniz var mı?

Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü - Sinir küpü

1. CTP kongresi yetti bunlar cana imana dedirten cinsten!

Reformizmin bu kadarına da pes doğrusu!!!
Çözemeyeceksiniz be!!!

2. Yeni Türk Lirası tedavüle girecek yılbaşında.
Keşke girmeseydi.
Eskiden milyonerdik...
Şimdi milyonu da göremeyeceğiz!

3. BRT'deki trafik kuralları-

la ilgili filme dikkat ediniz.

Milleti uyarıyor "aman ha telefonda konuşmayınız araç kullanırken" diye.

Ama sürücülerin kafasından "aybaşını nasıl getiririm" hesapları yapması hakkında birşey yok.

Siz önce bu halkı bu dertten kurtarın gerisi gelir.

BİZ KOMÜNİSTLER

ÖZEL TÜRDEN
İNSANLARIZ.

BİZ ÖZEL BİR MADDEDEN
BİÇİMLENDİRİLMİŞİZ.

BİZ, BÜYÜK PROLETER

STRATEJİSYENİN,

LENİN YOLDAŞIN

ORDUSUNU

OLUŞTURANLARIZ!

J. STALİN

DAÜ'de baskıcı ve anti-demokratik uygulamalar devam ediyor

Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde geçen yıl yaşanan rektör değişikliği ile göreve getirilen Halil Güven, gün geçtikçe üniversite içerisindeki baskıcı ve anti-demokratik tavrını artırıyor.

Bir süre önce üniversite içerisindeki yönetsel sendika başkanı Tefvik Yoldaş'ı, basına verdiği demeçlerden dolayı görevinden alan, daha sonra Sn. Yoldaş'ın kendi rızası ile görevinden istifa etmesini sağlamak için maaşını üçte bir oranında düşüren bu çağdışı kalmış anlayış, bu kez de üniversite içerisindeki Kıbrıslı öğrencilerin haklarını korumak için çalışmalarını sürdüren ve geçmişte bu konuda ciddi kazanımlar sağlayan DAÜ-Kıbrıslı Öğrenciler Birliği(DAÜ-KÖB) başkanı Niyazi Korel'i bir haftalık okuldan uzaklaştırma istemi ile üniversite Disiplin Kurulu'na verdi.

Bu uygulamanın nedeni ise Niyazi arkadaşımızın "okulu küçük düşürücü hareketlerde" bulunması olarak gösterildi.

Peki ne idi bu küçük düşürücü hareketler?

Bu hareket, tıpkı Sn. Tefvik Yoldaş'ın yaptığı gibi, basına "okulu karalayıcı açıklamalarda" bulunmaktı.

Ne idi bu açıklamalar?

Niyazi Korel arkadaşımız ve DAÜ-

KÖB'ün diğer üyeleri, yıllardır DAÜ'de devam eden çirkin demokrasilik oyununa karşı, yani Üniversite Öğrenci Yönetim Kurulu'nu seçmek amacı ile düzenlenen "seçim şovunda" bazı öğrencilerin, birçok gerici odaktan beslenerek seçimleri kazanması ve her yıl öğrenciden "sosyal aktivite katkı payı" adı altında alınan on binlerce doların nerelerde kullanıldığının belirsizliğine karşı çıkmıştır. Ve bu karşı çıkış, 1 Kasım tarihinde gerçekleştirilen bu yılki seçimlere üniversite içerisindeki diğer demokrat öğrencilerle birlikte girilmesiyle yeni bir mücadele platformuna taşındı. Fakat gelin görün ki, seçim sırasında yaşananlar bizlere ibret verici dersler yaşattı. DAÜ-KÖB 5 Kasım tarihinde düzenlediği basın toplantısında şunları dile getirdi:

"...Biz DAÜ-KÖB olarak yıllar yılı öğrenci yönetim kuruluna daha etkin bir rol verilmesini dile getirdik çünkü mevcut yapısı öğrenci yönetim kurulunun bahar şenliklerinin organizatörü olmaktan ileri gitmemektedir. Bu yıl yine demokrasiyi, eşitliği ve öğrenci haklarını savunan bir grup ilerici arkadaş "Değişim ve Barış Grubu" adı altında bu seçime aday oldular. Ancak ÖYK seçim kampanyası süresince bu arkadaşlarımız hiçbir çağdaş ve uygar değere dayanmayacak şekilde şiddet içeren saldırılara uğradılar. Bu şiddet içeren saldırılar aday arkadaşlarımızın tehdit edilmesinden tutun da insan kaçırma ve dövmeye kadar ancak

Hollywood filmlerinde görebileceğimiz sahnelerin yaşanmasına sebep oldu...."

Ve işte Niyazi arkadaşımızın bu sözleri DAÜ'nün yüce ve kirlilemez şanını zedeledi, bu kesinlikle affedilemezdi ve affedilmedi de!

Şimdi Niyazi Korel arkadaşımız DAÜ'nün gerici ve anti-demokratik yönetiminin "Disiplin Kurulu" karşısına, okuldan uzaklaştırma istemiyle çıkartılmayı bekliyor.

Peki bu "Bilimsel-Demokratik Üniversite" talebini ve mücadelesini durdurabilecek mi dersiniz?

Bizce hayır!
DAÜ-KÖB basın açıklamasına şu sözlerle son vermişti:

"....Son olarak bu olayların gerçekleşmesinde etkin rol üstlenen faşist gruplara "Faşizme karşı omuz omuza" olacağımızın ve Kıbrıs Türk toplumunun da bizi destekleyeceğinin açık ve net bir mesajını vermek istedik."

Merak etmeyin yoldaşlar bu sözler sonuna kadar sizlerle, bu gerici zihniyete bizim mesajımızda şudur:

Düşünen ve üreten beyinler oldukça bu dünyada, mücadele de hep olacaktır demokrasi ve eşitlik uğruna!

DAÜ'de yaşanan bu olaylar karşısında KSP Gençlik Birimi de bir basın bildirisi yayınladı.

Bu bildiri ile baskılara son, öğrenciye özgürlük talep edilmektedir. KSP Gençlik Birimi'nin basın bildirisini aşağıda yayınlıyoruz:

BASKILARA SON, ÖĞRENCİYE ÖZGÜRLÜK!

Doğu Akdeniz Üniversitesi Öğrenci Konseyi seçimlerinde ülkücü faşistler tarafından kaçırılıp dövülen demokrat arkadaşımızın uğradığı saldırıyı protesto etmek için DAÜ-KÖB'ün basın açıklamasını okuduğu gerekçesiyle DAÜ-KÖB başkanı Niyazi Korel, bir hafta uzaklaştırma istemiyle DAÜ Disiplin Kurulu'na sevk edildi.

Öğrencilerin, en temel demokratik haklarından birisi olan protesto etme ve basın açıklaması yapma hakkının bir defa daha gaspedilmesiyle karşı karşıyayız!

DAÜ yönetimi öğrencilere ve emekçi halkımıza hesap vermek zorundadır.

Kaçırılıp dövülen arkadaşlarının hakkını aramak için basın açıklaması yapanlara disiplin soruşturması açanlar, barbar faşistlerin çıkarlarını korumaktadırlar!

Aksi olsaydı, bu tür bir demokratik hakkın kullanılmasından dolayı öğrenciyi disiplin cezası ile yıldırmaya çalışmazlardı.

Ülkücü faşistlerin şiddet eylemlerine sessiz kalınması, kalırmadığı takdirde de akademik cezaların gündeme geleceğini gösteren DAÜ yönetiminin bu uygulamasını demokrasiye ve insan haklarına aykırı buluyoruz!

Soruşturma derhal geri çekilsin!

Demokrat öğrencilerin üzerindeki baskılara son!

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
GENÇLİK BİRİMİ
30.11.2004

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 19

SERMAYENİN DOLAŞIMI VE DÖNÜŞÜMÜ II

3- Her üretici sermaye, birbirinden dönüşümün karakteri açısından iki bileşenden oluşur; sabit sermaye ve dolaşan sermaye. Sabit sermaye, üretici sermayenin, değeri metaya bir kerede değil de, birkaç üretim döneminin seyri içinde parça parça aktarılan bölümdür. Dolaşan sermaye, üretici sermayenin, değeri metaya bir üretim döneminin seyri içinde tümüyle aktarılan ve bu metanın satımıyla tümüyle ve bütünüyle kapitaliste geri dönen bölümdür.

4- Sermayenin dönüşümünün hızlandırılması, kapitaliste bir ve aynı ser-

mayeyle yıl içerisinde daha fazla sayıda dönüşüm gerçekleştirme ve bunun sonucunda da daha büyük bir artı-değer kütlesi üreten daha büyük sayıda işçiye işe alma imkanını sağlar. Kapitalistler, sermayenin dönüşümünü hem tekniğin geliştirilmesi ve hem de işçinin sömürülmesinin artırılmasıyla- iş gücünün uzatılması ve iş yoğunluğunun artırılması- hızlandırmaya çalışırlar.

Kaynak: SSCB Ekonomi Enstitüsü Bilimler Akademisi,
POLİTİK EKONOMİ Ders Kitabı Cilt: I.

KÜNYE: Sosyalist Gençlik, Kıbrıs Sosyalist Partisi Gençlik Birimi Yayın Organıdır. Para ile Satılmaz.